

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 8 juni 2022
(OR. en)**

**2020/0329 (COD)
LEX 2165**

**PE-CONS 37/1/21
REV 1**

**CODIF 21
MAR 81
OMI 37
MI 343
SOC 264
CODEC 693**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV
OM MINIMIKRAV PÅ UTBILDNING FÖR SJÖFOLK
(KODIFIERING)**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2022/...

av den 8 juni 2022

om minimikrav på utbildning för sjöfolk (kodifiering)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 123, 9.4.2021, s. 80.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 5 april 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 24 maj 2022.

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG¹ har ändrats väsentligt flera gånger². För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.
- (2) För att upprätthålla, och sträva efter att förbättra, en hög nivå av sjösäkerhet och förebyggande av föroreningar till havs är det nödvändigt att bibehålla och om möjligt stärka kunskaper och färdigheter hos unionens sjöfolk genom att utveckla maritim utbildning och certifiering i enlighet med internationella regler och teknisk utveckling, och även vidta ytterligare åtgärder för att höja kompetensbasen inom den europeiska sjöfarten.
- (3) Utbildning och certifiering av sjöfolk regleras på internationell nivå genom Internationella sjöfartsorganisationens internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning från 1978 (STCW-konventionen), som var föremål för en omfattande översyn vid en konferens för parterna i STCW-konventionen, som hölls i Manila 2010 (Manilaändringarna). Ytterligare ändringar av STCW-konventionen antogs 2015 och 2016.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk (EUT L 323, 3.12.2008, s. 33).

² Se bilaga IV, del A.

- (4) Detta direktiv införlivar STCW-konventionen med unionsrätten. Alla medlemsstater har undertecknat STCW-konventionen och ett harmoniserat genomförande av deras internationella åtaganden bör därför uppnås genom att unionens regler om utbildning och certifiering av sjöfolk anpassas till STCW-konventionen.
- (5) Unionens sjöfartssektor har sjöfartsexpertis av hög kvalitet, vilket bidrar till att förstärka dess konkurrenskraft. Kvaliteten på utbildningen för sjöfolk är viktig för denna sektors konkurrenskraft och för att attrahera unionsmedborgare, i synnerhet ungdomar, till sjöfartsyrkena.
- (6) Medlemsstaterna får fastställa högre normer än miniminormerna enligt STCW-konventionen och detta direktiv.
- (7) Bestämmelserna i STCW-konventionen som bilagts detta direktiv, bör kompletteras med de obligatoriska bestämmelserna i del A i kod för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, (STCW-koden). Del B i STCW-koden innehåller rekommenderade riktlinjer i syfte att bistå parterna i STCW-konventionen och dem som arbetar med att genomföra, tillämpa eller upprätthålla bestämmelserna i den för att konventionen ska ha verkan till fullo på ett enhetligt sätt.

- (8) Ett av målen för den gemensamma transportpolitiken när det gäller sjötransport är att underlätta rörligheten för sjöfolk inom unionen. Sådan rörlighet bidrar bland annat till att göra unionens sjötransportsektor attraktivare för framtida generationer och därigenom undvika en situation där det europeiska sjöfartsklustret står inför brist på kompetent personal med rätt kombination av färdigheter och kompetens. Det ömsesidiga erkännandet av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna är av avgörande betydelse för att underlätta rörligheten för sjöfolk. Mot bakgrund av rätten till god förvaltning bör medlemsstaternas beslut om godkännande av certifikat om yrkeskunnande utfärdade till sjöfolk av andra medlemsstater i syfte att utfärda nationella behörighetsbevis grundas på skäl som är möjliga för den berörda sjömannen själv att verifiera.
- (9) Utbildning för sjöfolk bör inbegripa lämplig teoretisk och praktisk undervisning för att säkerställa att sjöfolk är kvalificerade för att uppfylla skydds- och säkerhetsnormer och kan hantera risker och nödsituationer.
- (10) Medlemsstaterna bör införa och tillämpa särskilda bestämmelser för att förhindra och straffbelägga bedrägligt beteende med anknytning till behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande samt fortsätta sina ansträngningar inom IMO för att uppnå strikta och genomförbara överenskommelser om internationell bekämpning av sådana bedrägerier.

- (11) Kvalitetsnormer och system för kvalitetsnormer bör utvecklas och genomföras, när detta är tillämpligt, med beaktande av Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009¹ och andra relaterade åtgärder som antagits av medlemsstaterna.
- (12) För att öka sjösäkerheten och bättre förhindra förorening till havs bör bestämmelser om minsta viloperiod för vaktgående personal fastställas i detta direktiv i enlighet med STCW-konventionen. Dessa bestämmelser bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 1999/63/EG².
- (13) Arbetsmarknadens parter i Europa har kommit överens om minsta tillåtna vilotid för sjöfolk och direktiv 1999/63/EG har antagits i syfte att genomföra den överenskommelsen. Genom det direktivet ges också möjlighet att tillåta undantag från bestämmelserna om minsta tillåtna vilotid för sjöfolk. Möjligheten att tillåta undantag bör dock begränsas vad gäller längsta tid, frekvens och omfattning. Syftet med Manilaändringarna var bland annat att, för att förhindra uttröttning, sätta objektiva gränser för undantagen från bestämmelserna om minsta tillåtna vilotid för vakthållningspersonal och sjöfolk med uppgifter som rör säkerhet, skydd och förhindrande av förorening. Det här direktivet bör därför återspegla Manilaändringarna så att samstämmighet med direktiv 1999/63/EG säkerställs.

¹ Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 om inrättande av en europeisk referensram för kvalitetssäkring av yrkesutbildning (EUT C 155, 8.7.2009, s. 1).

² Rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999 om det avtal om arbetstidens organisation för sjömän som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ECSA) och Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) (EGT L 167, 2.7.1999, s. 33).

- (14) För att öka säkerheten till sjöss och förebygga förlust av människoliv och förorening av havet bör kommunikationen mellan besättningsmedlemmar i fartyg som seglar i unionens farvatten säkerställas.
- (15) Personal på passagerarfartyg som har till uppdrag att bistå passagerare i nödsituationer bör kunna kommunicera med passagerarna.
- (16) Besättningsmedlemmar som tjänstgör på tankfartyg som transporterar farligt eller förorenande gods bör vara kapabla att effektivt kunna förebygga olyckor och nödsituationer. Det är av yttersta vikt att en passande kommunikationsförbindelse, som omfattar kraven i detta direktiv, upprättas mellan befälhavaren, befälen och manskapet.
- (17) Det är viktigt att säkerställa att sjöfolk med certifikat som är utfärdade av tredjeland, vilka tjänstgör ombord på unionsfartyg, har en kompetensnivå motsvarande den som krävs i STCW-konventionen. Detta direktiv bör fastställa förfaranden och gemensamma kriterier för medlemsstaternas erkännande av sjöfolks certifikat utfärdade av tredjeland, grundat på utbildnings- och certifieringskraven såsom överenskommits inom ramen för STCW-konventionen.

- (18) För sjösäkerhetens skull bör medlemsstaterna erkänna behörighetsbevis för den utbildningsnivå som krävs endast då dessa är utfärdade av parter i STCW-konventionen, eller på dessa parters vägnar, för vilka IMO:s sjösäkerhetskommitté har fastställt att de har tillämpat och alltjämt till fullo tillämpar de normer som anges i konventionen. För att överbrygga tidsintervallet till dess att sjösäkerhetskommittén har kunnat fastställa detta, behövs ett förfarande för preliminärt erkännande av certifikat.
- (19) Detta direktiv innehåller ett centraliserat system för erkännande av sjöfolks certifikat som har utfärdats av tredjeländer. I syfte att använda de tillgängliga mänskliga och finansiella resurserna effektivt bör förfarandet för erkännande av tredjeländer grunda sig på en analys av behovet av ett sådant erkännande, inbegripet men inte begränsat till en uppgift om det uppskattade antal befälhavare, befäl och radiooperatörer som har sitt ursprung i det tredjelandet och som sannolikt kommer att tjänstgöra på fartyg som för en medlemsstats flagg. Den analysen bör lämnas in för granskning till kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS).
- (20) För att säkerställa rätten till anständigt arbete för allt sjöfolk och för att begränsa snedvridningen av konkurrensen på den inre marknaden bör det inför ett framtida erkännande av tredjeländer tas hänsyn till huruvida dessa tredjeländer har ratificerat 2006 års sjöarbetskonvention.

- (21) För att säkerställa effektiviteten i det centraliserade systemet för erkännande av sjöfolks certifikat som har utfärdats av tredjeländer, bör en ny bedömning av tredjeländer som tillhandahåller ett litet antal sjöfolk till fartyg som för en medlemsstats flagg genomföras vart tionde år. Denna långa period för en ny bedömning av systemet med sådana tredjeländer bör emellertid kombineras med prioriteringskriterier som tar hänsyn till säkerhetsfrågor och balanserar behovet av effektivitet med en effektiv skyddsmekanism om kvaliteten på sjöfolkets utbildning som tillhandahålls i de berörda tredjeländerna skulle försämrats.
- (22) När det är lämpligt bör inspektioner äga rum av sjöfartsinstitut, utbildningsprogram och kurser. Kriterier för sådan inspektion bör därför fastställas.
- (23) Europeiska sjösäkerhetsbyrån, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002¹, bör bistå kommissionen i kontrollen av att medlemsstaterna uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1).

- (24) Information om sjöfolk från tredjeländer har blivit tillgänglig på unionsnivå genom medlemsstaternas översändande av relevant information som finns i deras nationella register om utfärdade certifikat och intyg om erkännande. Den informationen bör användas för statistik och politiskt beslutsfattande, i synnerhet för att göra det centraliserade systemet för erkännande av sjöfolks certifikat som har utfärdats av tredjeländer effektivare. På grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna bör erkännandet av tredjeländer som inte har tillhandahållit sjöfolk till fartyg som för en medlemsstats flagg under en period på minst åtta år granskas på nytt. Processen för förnyad granskning bör innefatta möjligheten att hålla inne eller återkalla erkännandet av det berörda tredjelandet. Dessutom bör den information som har lämnats av medlemsstaterna också användas för att prioritera en ny bedömning av de erkända tredjeländerna.
- (25) Varje medlemsstat är i sin egenskap av hamnmyndighet skyldig att öka säkerheten och förebyggandet av föroreningar i unionens farvatten genom att lägga särskild vikt vid inspektion av fartyg som för flagg från ett tredjeland som inte har ratificerat STCW-konventionen, och därmed säkerställa att fartyg som för flagg från tredjeland inte behandlas gynnsammare.

- (26) De bestämmelser om erkännande av yrkeskvalifikationer som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG¹ var inte tillämpliga med avseende på erkännande av sjöfolks certifikat enligt direktiv 2008/106/EG. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG² reglerade det ömsesidiga erkännandet av sjöfolks certifikat utfärdade av medlemsstaterna. De definitioner av sjöfolks certifikat som det hänvisas till i direktiv 2005/45/EG blev emellertid obsoleta efter 2010 års ändringar av STCW-konventionen. Därför bör systemet för ömsesidigt erkännande av sjöfolks certifikat utfärdade av medlemsstaterna regleras så att det återspeglar de internationella ändringarna. Dessutom bör de läkarintyg för sjöfolk som utfärdats under överinseende av medlemsstaterna också tas med i systemet för ömsesidigt erkännande. För att undvika tvetydighet och risken för bristande överensstämmelse mellan direktiven 2005/45/EG och det här direktivet bör det ömsesidiga erkännandet av sjöfolks certifikat regleras enbart genom det här direktivet. För att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna bör det dessutom införas ett elektroniskt system för presentation av behörighetsbevis för sjöfolk när de relevanta ändringarna av STCW-konventionen har antagits.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG av den 7 september 2005 om ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna och om ändring av direktiv 2001/25/EG (EUT L 255, 30.9.2005, s. 160).

- (27) Digitaliseringen av uppgifter är en naturlig del av den tekniska utvecklingen när det gäller datainsamling och dataöverföring, och syftar till att bidra till kostnadsbesparingar och effektiv användning av mänskliga resurser. Kommissionen bör överväga åtgärder för att förbättra hamnstatskontrollens effektivitet, bland annat en utvärdering av genomförbarheten och mervärdet i att inrätta och förvalta en central databas över certifikat för sjöfolk som skulle vara sammankopplad med den inspektionsdatabas som avses i artikel 24 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG¹, och till vilken alla medlemsstater skulle vara anslutna. Den centrala databasen bör innehålla all den information som anges i bilaga III till det här direktivet om behörighetsbevis och intyg om erkännande av certifikat om yrkeskunnande utfärdade i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i STCW-konventionen.
- (28) Kommissionen bör etablera en dialog med arbetsmarknadens parter och medlemsstaterna för att utöver de internationellt överenskomna minimikraven på utbildning för sjöfolk utveckla initiativ för maritim utbildning som medlemsstaterna ömsesidigt kan erkänna som europeiska utbildningar av högsta kvalitet för sjöfolk. Dessa initiativ bör bygga vidare på och utvecklas i enlighet med rekommendationerna från de pågående pilotprojekt och metoder som ryms inom kommissionens strategi för branschsamverkan kring kompetens.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll (EUT L 131, 28.5.2009, s. 57).

(29) I syfte att ta hänsyn till utvecklingen på internationell nivå och för att göra det möjligt att snabbt anpassa unionens bestämmelser till denna utveckling bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på införande av ändringar av STCW-konventionen och del A i STCW-koden genom uppdatering av de tekniska kraven för utbildning och certifiering av sjöfolk och genom att anpassa alla relevanta bestämmelser i detta direktiv när det gäller de digitala certifikaten för sjöfolk. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (30) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna i detta direktiv om erkännande av tredjeländer samt när det gäller de statistiska uppgifter om sjöfolk som medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹.
- (31) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att anpassa unionens regler till internationella regler om utbildning och certifiering av sjöfolk, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (32) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt av de direktiv som anges i del B i bilaga IV.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Artikel 1
Tillämpningsområde

1. Detta direktiv är tillämpligt på sjöfolk som avses i detta direktiv och som tjänstgör på havsgående fartyg som för en medlemsstats flagg, med undantag för
 - a) örlogsfartyg, militära hjälpfartyg eller andra fartyg som ägs eller drivs av en medlemsstat och som endast nyttjas för statliga uppdrag som inte är kommersiella,
 - b) fiskefartyg,
 - c) lustjakter som inte nyttjas i förvärvssyfte,
 - d) träfartyg av enkel utformning.
2. Artikel 6 är tillämplig på sjöfolk, oavsett deras nationalitet, som innehar ett certifikat utfärdat av en medlemsstat.

Artikel 2
Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *befälhavare*: den person som utövar befälet på ett fartyg.

2. *befäl*: en medlem av besättningen, annan än befälhavaren, angiven som befäl genom nationell lag eller nationella regler eller, om så inte är angivet, genom kollektivavtal eller sedvänja.
3. *däcksbefäl*: en befälsperson behörig i enlighet med bestämmelserna i kapitel II i bilaga I.
4. *överstyrman*: befälsperson som står närmast befälhavaren i rang och på vilken befälet över fartyget ankommer i händelse av att befälhavaren blir oförmögen att fullgöra sina åligganden.
5. *maskinbefäl*: en befälsperson behörig i enlighet med bestämmelserna i kapitel III i bilaga I.
6. *maskinchef*: den främste av maskinbefälet, ansvarig för fartygets framdrivningsmaskineri samt drift och underhåll av mekaniska och elektriska anläggningar på fartyget.
7. *förste maskinist*: det maskinbefäl som är i rang närmast maskinchefen och på vilken ansvaret för fartygets framdrivningsmaskineri samt drift och underhåll av mekaniska och elektriska anläggningar på fartyget ankommer i händelse av att maskinchefen blir oförmögen att fullgöra sina åligganden.
8. *maskinbefälsassistent*: en person som är under utbildning för att bli maskinbefäl och är angiven som maskinbefälsassistent genom nationell lag eller nationella regler.

9. *radiooperatör*: en person som innehar vederbörligt certifikat utfärdat eller erkänt av de behöriga myndigheterna i enlighet med radioreglementets bestämmelser.
10. *manskap*: en medlem av ett fartygs besättning, annan än befälhavaren eller ett befäl.
11. *havsgående fartyg*: ett fartyg, annat än sådant som används uteslutande i inlandsfarvatten eller i farvatten inom eller i omedelbar närhet av skyddade farvatten eller områden för vilka hamnbestämmelserna är tillämpliga.
12. *fartyg som för en medlemsstats flagg*: ett fartyg som är registrerat i en medlemsstat och för denna medlemsstats flagg i enlighet med dess lagstiftning; ett fartyg som inte motsvarar denna definition jämförs med fartyg som för tredjelands flagg.
13. *kustnära resor*: resor i närheten av en medlemsstat enligt denna medlemsstats definition.
14. *maskineffekt*: den totala maximala kontinuerligt uppmätta effekten i kilowatt hos fartygets hela huvudframdrivningsmaskineri, som anges i fartygets registreringscertifikat eller i annat officiellt dokument.
15. *oljetankfartyg*: ett fartyg konstruerat och använt för transport av petroleum och petroleumprodukter i bulk.

16. *kemikalietankfartyg*: ett fartyg byggt eller anpassat och använt för transport i bulk av någon flytande produkt som är förtecknad i kapitel 17 i International Bulk Chemical Code (kemikaliebulkkoden), i gällande version.
17. *gastankfartyg*: ett fartyg byggt eller anpassat och använt för transport i bulk av någon kondenserad gas eller annan produkt som är förtecknad i kapitel 19 i International Gas Carrier Code (gasbulkkoden), i gällande version.
18. *radioreglemente*: det radioreglemente som bifogas till, eller anses vara bifogat till, den internationella telekommunikationskonventionen, i dess ändrade lydelse.
19. *passagerarfartyg*: ett fartyg såsom det definieras i Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss av år 1974 (Solas 74), i dess ändrade lydelse.
20. *fiskefartyg*: ett fartyg som används för att fånga fisk eller andra levande tillgångar ur havet.
21. *STCW-konventionen*: IMOs internationella konvention av år 1978 om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, i den utsträckning den är tillämplig på de ifrågavarande ärendena, med hänsyn tagen till övergångsbestämmelserna i artikel VII och regel I/15 i konventionen, och inbegripet, i förekommande fall, de tillämpliga bestämmelserna i STCW-koden, alla tillämpade i gällande version.

22. *radiokommunikationsuppgifter*: inbegriper, i tillämpliga delar, vakthållning samt tekniskt underhåll och reparationer utförda i enlighet med radioreglementet, Solas 74 och, enligt varje enskild medlemsstats beslut, tillämpliga rekommendationer från IMO, i gällande version.
23. *roropassagerarfartyg*: ett passagerarfartyg med rorolastutrymmen eller utrymmen för särskilda lastkategorier såsom de definieras i Solas 74, i gällande version.
24. *STCW-koden*: koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning sådan den antogs genom resolution 2 av 1995 års konferens för parterna i STCW-konventionen, i dess uppdaterade lydelse.
25. *funktion*: en uppsättning uppdrag, arbetsuppgifter och ansvar i samband med dessa, såsom de specificeras i STCW-koden, och som är nödvändiga för fartygets drift, för säkerheten för människoliv till sjöss eller för skyddet av den marina miljön.
26. *företag*: ett fartygs ägare eller någon annan organisation eller person, såsom redaren eller den som hyr fartyget utan besättning, som har övertagit fartygsägarens ansvar för fartygets drift och som därvid gått med på att överta de skyldigheter och det ansvar som åligger företaget genom detta direktiv.
27. *sjötjänstgöring*: tjänstgöring ombord på ett fartyg, vilken är av betydelse för utfärdande eller förnyelse av ett behörighetsbevis, ett certifikat om yrkeskunnande eller andra kvalifikationer.

28. *godkänd*: godkänd av en medlemsstat i enlighet med det här direktivet.
29. *tredjeland*: land som inte är en medlemsstat.
30. *månad*: en kalendermånad eller 30 dagar som utgörs av perioder som är kortare än en månad.
31. *GMDSS-radiooperatör*: en person med de kvalifikationer som anges i kapitel IV i bilaga I.
32. *ISPS-koden*: Internationella koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar som den 12 december 2002 antogs genom resolution 2 av konferensen mellan de fördragsslutande regeringarna till Solas 74, i dess uppdaterade lydelse.
33. *fartygets skyddschef*: den person ombord på fartyget som är ansvarig inför befälhavaren och utsedd av företaget som ansvarig för fartygets sjöfartsskydd, inbegripet för införande och upprätthållande av fartygets skyddsplan och för samarbetet med företagets skyddschef och hamnanläggningens skyddschefer.
34. *sjöfartsskyddsuppgifter*: omfattar alla sjöfartsskyddsuppgifter och funktioner ombord på fartyg enligt definitionen i kapitel XI/2 i Solas 74, i dess ändrade lydelse och i ISPS-koden.

35. *behörighetsbevis*: ett certifikat som har utfärdats och erkänts för befälhavare, befäl och radiooperatörer inom det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) i enlighet med kapitel II, III, IV, V eller VII i bilaga I och som berättigar den lagliga innehavaren att tjänstgöra i den befattning och utföra de uppgifter som hör till den ansvarsnivå som specificeras däri.
36. *certifikat om yrkeskunnande*: ett annat certifikat än behörighetsbevis, utfärdat till en sjöman med uppgift om att relevanta krav i fråga om utbildning, kompetens eller sjötjänstgöring i detta direktiv har uppfyllts.
37. *skriftligt intyg*: dokumentation, annan än ett behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande, som används för att fastställa att de relevanta kraven i detta direktiv har uppfyllts.
38. *fartygseltekniker*: ett befäl med de kvalifikationer som anges i kapitel III i bilaga I.
39. *matros*: manskap med de kvalifikationer som anges i kapitel II i bilaga I.
40. *motorman*: manskap med de kvalifikationer som anges i kapitel III i bilaga I.
41. *fartygselektriker*: manskap med de kvalifikationer som anges i kapitel III i bilaga I.

42. *värmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken sjöfolk anhåller om godtagande eller erkännande av sina behörighetsbevis, certifikat om yrkeskunnande eller skriftliga intyg.
43. *IGF-koden*: den internationella säkerhetskoden för fartyg som använder gaser eller andra bränslen med låg flampunkt, enligt definitionen i regel II-1/2.29 i Solas 74.
44. *polarkoden*: den internationella koden för fartyg som trafikerar polarvatten, enligt definitionen i regel XIV/1.1 i Solas 74.
45. *polarvatten*: arktiska vatten och/eller Antarktisområdet, enligt definitionerna i reglerna XIV/1.2, XIV/1.3 och XIV/1.4 i Solas 74.

Artikel 3

Utbildning och certifiering

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sjöfolk som tjänstgör på sådana fartyg som avses i artikel 1 utbildas minst i enlighet med kraven i STCW-konventionen enligt bilaga I till detta direktiv samt innehar certifikat enligt definitionerna i artikel 2.35 och 2.36, och/eller skriftligt intyg enligt definitionen i artikel 2.37.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de besättningsmedlemmar som är skyldiga att inneha certifikat enligt bestämmelserna i regel III/10.4 i Solas 74 är utbildade och certifierade i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 4

Behörighetsbevis, certifikat om yrkeskunnande och intyg om erkännande

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande utfärdas endast till kandidater som uppfyller kraven i denna artikel.
2. Certifikat för befälhavare, befäl och radiooperatörer ska erkännas av medlemsstaten i enlighet med denna artikel.
3. Behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande ska utfärdas i enlighet med regel I/2.3 i bilagan till STCW-konventionen.
4. Behörighetsbevis ska utfärdas endast av medlemsstaterna, efter kontroll av alla nödvändiga skriftliga intygs äkthet och giltighet och i enlighet med denna artikel.

5. När det gäller radiooperatörer får medlemsstater
- a) i examinationen för utfärdande av certifikat enligt radioreglementet inkludera de ytterligare kunskaper som krävs enligt de tillämpliga reglerna, eller
 - b) utfärda ett separat certifikat av vilket framgår att innehavaren har de ytterligare kunskaper som krävs enligt de tillämpliga reglerna.
6. En medlemsstat kan såsom anges i avsnitt A-I/2 i STCW-koden besluta att införliva intyget om erkännande i formuläret för de certifikat som utfärdas. Om så sker ska formuläret i avsnitt A-I/2 punkt 1 användas. Om utfärdandet sker på annat sätt, ska det formulär för intyg om erkännande användas som finns angivet i punkt 2 i det avsnittet. Intyg om erkännande ska utfärdas i enlighet med artikel VI.2 i STCW-konventionen.
- Intyg om erkännande av utfärdande av ett behörighetsbevis och intyg om erkännande av ett certifikat om yrkeskunnande till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilaga I ska endast utfärdas om alla krav i STCW-konventionen och detta direktiv har uppfyllts.

7. En medlemsstat som erkänner ett behörighetsbevis eller ett certifikat om yrkeskunnande, som har utfärdats till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilagan till STCW-konventionen enligt förfarandet i artikel 20.2 i detta direktiv ska intyga detta erkännande av certifikatet endast efter kontroll av certifikatets äkthet och giltighet. Formuläret för intyget om erkännande ska vara det som anges i avsnitt A-I/2, punkt 3, i STCW-koden.
8. De intyg om erkännande som avses i punkterna 6 och 7
- a) kan utfärdas som separata dokument,
 - b) ska utfärdas endast av medlemsstater,
 - c) ska vart och ett tilldelas ett unikt nummer, med undantag för intyg om erkännande av ett behörighetsbevis, som får tilldelas samma nummer som det ifrågavarande behörighetsbeviset, förutsatt att detta nummer är unikt,
 - d) ska vart och ett upphöra att gälla så snart det erkända behörighetsbeviset eller certifikatet om yrkeskunnande utfärdat till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilagan till STCW-konventionen upphör att gälla eller dras in, upphävs eller återkallas av medlemsstaten eller av det tredjeland som utfärdade det, och under alla omständigheter senast fem år efter dagen för utfärdande.

9. Den befattning som innehavaren av certifikatet är berättigad att tjänstgöra i ska anges i intyget om erkännande med samma termer som används i medlemsstatens tillämpliga bestämmelser om säker bemanning.
10. Medlemsstaterna kan använda ett formulär som skiljer sig från det som fastställs i avsnitt A-I/2 i STCW-koden förutsatt att, såsom ett minimum, den föreskrivna informationen ges med latinskt alfabet och arabiska siffror, med hänsyn till de variationer som tillåts enligt avsnitt A-I/2.
11. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 20.7 ska alla certifikat som krävs enligt detta direktiv finnas tillgängliga i original ombord på det fartyg på vilket innehavaren tjänstgör, i pappersformat eller i digitalt format, och certifikatens äkthet och giltighet ska kunna kontrolleras i enlighet med det förfarande som avses i punkt 13 b i den här artikeln.
12. De som ansöker om certifiering ska lägga fram tillfredsställande bevis på
 - a) sin identitet,
 - b) att deras ålder inte underskrider den som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för det behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande som ansökan gäller,
 - c) att de uppfyller de hälsokrav som anges i avsnitt A-I/9 i STCW-koden,

- d) att de fullgjort den sjötjänstgöring och annan tillhörande obligatorisk utbildning som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för det behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande som ansökan gäller,
- e) att de uppfyller de kompetensnormer som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för de befattningar, funktioner och nivåer som ska framgå av behörighetsbevisets intyg om erkännande.

Denna punkt ska inte gälla erkännande av intyg om erkännande enligt regel I/10 i STCW-konventionen.

13. Varje medlemsstat ska åta sig att

- a) föra register över alla de behörighetsbevis, certifikat om yrkeskunnande och intyg om erkännande för befälhavare och befäl samt, i förekommande fall, manskap, som har utfärdats, upphört att gälla, förnyats, upphävts, återkallats eller rapporterats försvunna eller förstörda samt över utfärdade dispenser,

b) tillhandahålla information om statusen på behörighetsbevis, intyg om erkännande och dispenser till andra medlemsstater eller andra parter i STCW-konventionen och till företag som begär bekräftelse på äktheten och giltigheten hos behörighetsbevis och/eller certifikat som har utfärdats till befälhavare och befäl i enlighet med bestämmelserna i reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilaga I och som tillställts dem av sjöfolk som anhåller om erkännande i enlighet med regel I/10 i STCW-konventionen eller om anställning på fartyg.

14. När de relevanta ändringarna av STCW-konventionen och del A i STCW-koden med avseende på digitala certifikat för sjöfolk träder i kraft ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 i syfte att ändra detta direktiv genom att anpassa alla dess relevanta bestämmelser till ändringarna av STCW-konventionen och del A i STCW-koden, för att digitalisera sjöfolks certifikat och intyg om erkännande.

Artikel 5
Information till kommissionen

Vid tillämpning av artiklarna 21.8 och 22.2 och uteslutande för användning av medlemsstaterna och kommissionen vid beslutsfattande och för statistiska ändamål, ska medlemsstaterna årligen till kommissionen lämna den information som förtecknas i bilaga III till detta direktiv om behörighetsbevis och intyg om erkännande av behörighetsbevis. De får också på frivillig basis tillhandahålla information om de certifikat om yrkeskunnande som utfärdats till manskap i enlighet med kapitlen II, III och VII i bilagan till STCW-konventionen, såsom den information som anges i bilaga III till detta direktiv.

Artikel 6
Ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstater

1. Varje medlemsstat ska godta certifikat om yrkeskunnande och skriftliga intyg som utfärdats i en annan medlemsstat, eller under dess ledning, i pappersformat eller i digitalt format, för att göra det möjligt för sjöfolk att tjänstgöra ombord på fartyg som för dess flagg.

2. Varje medlemsstat ska erkänna de behörighetsbevis som utfärdats av en annan medlemsstat eller certifikat om yrkeskunnande utfärdade av en annan medlemsstat till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilaga I till detta direktiv, genom att intyga sitt erkännande av dessa bevis eller certifikat. Intyget om erkännande ska begränsas till de befattningar, funktioner och kompetensnivåer eller yrkeskunnande som anges däri. Intyget ska utfärdas endast om alla krav i STCW-konventionen har efterlevts i enlighet med regel I/2, punkt 7, i STCW-konventionen. Formuläret för intyget om erkännande ska vara det som anges i avsnitt A-I/2, punkt 3, i STCW-koden.
3. Varje medlemsstat ska, för att tillåta sjöfolk att tjänstgöra ombord på fartyg som för dess flagg, godta läkarintyg som utfärdats under överinseende av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 12.
4. Världmedlemsstaterna ska säkerställa att de beslut som avses i punkterna 1, 2 och 3 utfärdas inom en rimlig tidsperiod. Världmedlemsstaterna ska även säkerställa att sjöfolk har rätt att överklaga varje vägran att erkänna eller godta ett giltigt certifikat eller avsaknaden av svar, i enlighet med nationell lagstiftning och nationella förfaranden, och att sjöfolk får lämplig rådgivning och hjälp vad gäller sådana överklaganden i enlighet med nationell lagstiftning och nationella förfaranden.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel får värdmedlemsstatens behöriga myndigheter fastställa ytterligare begränsningar av befattningar, funktioner och kompetens- eller yrkeskunnandenivåer när det gäller kustnära resor enligt artikel 8 eller alternativa certifikat utfärdade i enlighet med regel VII/1 i bilaga I.
6. Utan att det påverkar punkt 2 får en värdmedlemsstat, om det är nödvändigt, tillåta en ombordanställd att tjänstgöra för en tid av högst tre månader på ett fartyg som för dess flagg, medan den ombordanställda innehar ett vederbörligt och giltigt certifikat utfärdat och intygat av en annan medlemsstat, men som ännu inte erkänts genom intyg av den berörda värdmedlemsstaten.

Skriftligt bevis om att en ansökan om intyg om erkännande har inlämnats till de behöriga myndigheterna ska vara lättåtkomligt.
7. Värdmedlemsstaten ska säkerställa att sjöfolk som lämnar in certifikat för erkännande, vilka avser funktioner på ledningsnivå, har tillräcklig kunskap om de avsnitt av medlemsstatens sjörättsliga lagstiftning som berör de funktioner som de tillåts att utöva.

Artikel 7

Utbildningskrav

Den utbildning som krävs enligt artikel 3 ska utformas så att den anpassas i förhållande till de teoretiska och praktiska kunskaper som krävs enligt bilaga I, särskilt vad gäller användning av livräddnings- och brandsläckningsredskap, och godkännas av den behöriga myndighet eller det behöriga organ som utpekats av varje enskild medlemsstat.

Artikel 8
Principer för kustnära resor

1. När medlemsstaterna definierar kustnära resor ska de inte, beträffande utbildning, erfarenhet eller certifiering, på det sjöfolk som tjänstgör på fartyg med rätt att föra flagg från en annan medlemsstat eller en annan part i STCW-konventionen och som används på sådana resor, ställa krav som är strängare än för sjöfolk som tjänstgör på fartyg med rätt att föra deras egen flagg. I inget fall ska en medlemsstat ställa krav beträffande sjöfolk som tjänstgör på fartyg som för flagg från en annan medlemsstat eller en annan part i STCW-konventionen, vilka krav går utöver kraven i detta direktiv med avseende på fartyg som inte används på kustnära resor.

2. En medlemsstat som, för fartyg som tilldelats rätt att åtnjuta bestämmelserna om kustnära resor i STCW-konventionen, inkluderar resor utanför kusten till andra medlemsstater eller till parter i STCW-konventionen inom gränserna för vad de definierar som kustnära, ska sluta en överenskommelse med de berörda medlemsstaterna eller parterna med uppgift om de berörda handelsområdena och andra relevanta bestämmelser.

3. Med avseende på fartyg med rätt att föra en medlemsstats flagg som regelbundet används på kustnära resor utanför kusten till en annan medlemsstat eller annan part i STCW-konventionen, ska den medlemsstat vars flagg fartyget är berättigat att föra föreskriva krav på utbildning, erfarenhet och certifiering för sjöfolk som tjänstgör på sådana fartyg som är åtminstone likvärdiga med motsvarande krav i den medlemsstat eller den part i STCW-konventionen utanför vars kust fartyget används på kustnära resor, förutsatt att de inte går utöver kraven i detta direktiv med avseende på fartyg som inte används på kustnära resor. Sjöfolk som tjänstgör på fartyg som utsträcker sina resor utöver vad som definieras som kustnära resa av en medlemsstat och går in på vatten som inte täcks av denna definition ska uppfylla de tillämpliga kraven i detta direktiv.
4. En medlemsstat kan ge ett fartyg som har rätt att föra dess flagg rätt att åtnjuta bestämmelserna om kustnära resor i detta direktiv när det regelbundet används på kustnära resor, så som de definieras av medlemsstaten, utanför kusten till en stat som inte är part i STCW-konventionen.
5. Behörighetsbevis för sjöfolk som utfärdats av en medlemsstat eller en part i STCW-konventionen för dess definierade gränser för kustnära resa kan godtas av andra medlemsstater inom deras fastställda gränser för kustnära resa, under förutsättning att de berörda medlemsstaterna eller parterna sluter en överenskommelse där uppgifter om de berörda handelsområdena och andra relevanta förhållanden anges.

6. Medlemsstater som definierar kustnära resor, i enlighet med kraven i denna artikel, ska
 - a) uppfylla de principer för kustnära resor som anges i avsnitt A-I/3 i STCW-koden,
 - b) infoga gränserna för kustnära resor i de intyg om erkännande som utfärdas i enlighet med artikel 4.
7. Medlemsstaterna ska, när de beslutar om definitionen av kustnära resor och de villkor för utbildning som gäller för dessa i enlighet med kraven i punkterna 1, 3 och 4, underrätta kommissionen om detaljerna i de bestämmelser som de antagit.

Artikel 9

Förhindrande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet

1. Medlemsstaterna ska vidta och tillämpa lämpliga åtgärder för att förhindra bedrägerier och annan olaglig verksamhet som inbegriper utfärdade certifikat och intyg om erkännande, och ska införa sanktioner som ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Medlemsstaterna ska utse de nationella behöriga myndigheter som ska ansvara för att uppdaga och bekämpa bedrägerier och annan olaglig verksamhet samt utbyta information med behöriga myndigheter i andra medlemsstater och i tredjeländer avseende certifiering av sjöfolk.

Medlemsstaterna ska genast underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om närmare detaljer avseende dessa nationella behöriga myndigheter.

Medlemsstaterna ska också genast underrätta de tredjeländer med vilka de slutit en överenskommelse i enlighet med regel I/10, punkt 1.2, i STCW-konventionen om närmare detaljer avseende dessa nationella behöriga myndigheter.

3. På begäran av en värdmedlemsstat ska behöriga myndigheter i en annan medlemsstat skriftligen styrka huruvida certifikat för sjöfolk, motsvarande intyg om erkännande eller andra skriftliga bevis på genomgången utbildning som utfärdats i den medlemsstaten är äkta eller inte.

Artikel 10

Sanktioner eller disciplinära åtgärder

1. Medlemsstaterna ska införa processer och förfaranden för opartisk utredning av alla typer av inkompetens, handlingar, underlåtelser eller äventyranden av säkerheten som har rapporterats, vilka kan innebära ett direkt hot mot säkerheten för liv eller egendom till sjöss eller mot den marina miljön, och vilka läggs till last innehavare av behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande eller intyg om erkännande utfärdade av den medlemsstaten i anslutning till innehavarens utförande av arbetsuppgifter inom ramen för innehavarens behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande, och för återkallande, indragande och upphävande av sådana behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande med anledning av ovanstående och för att förhindra bedrägeri.
2. Medlemsstaterna ska vidta och tillämpa lämpliga åtgärder för att förhindra bedrägerier och annan olaglig verksamhet som inbegriper utfärdade behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande och intyg om erkännande.
3. Sanktioner eller disciplinära åtgärder ska föreskrivas och genomdrivas i följande fall:
 - a) Ett företag eller en befälhavare har anställt en person som inte innehar ett certifikat som krävs enligt detta direktiv.

- b) En befälhavare har tillåtit att en funktion eller tjänstgöring i någon befattning, som enligt detta direktiv ska utföras av en person som innehar ett vederbörligt certifikat, utförs av en person som inte innehar det föreskrivna certifikatet, en giltig dispens eller dokumentation som föreskrivs i artikel 20.7.
 - c) En person har genom bedrägeri eller förfalskade dokument erhållit ett uppdrag att utföra en funktion eller tjänstgöra i en befattning som enligt detta direktiv ska utföras eller fullgöras av en person som innehar certifikat eller dispens.
4. Medlemsstater inom vars jurisdiktion det finns ett företag eller en person, som på klara och tydliga grunder antas ha varit ansvarig för, eller ha kännedom om, något fall där det är uppenbart att detta direktiv inte har följts på det sätt som anges i punkt 3, ska samarbeta med annan medlemsstat eller annan part i STCW-konventionen som meddelat dem sin avsikt att vidta rättsliga åtgärder inom sin jurisdiktion.

Artikel 11
Kvalitetsnormer

1. Varje medlemsstat ska säkerställa följande:
 - a) All verksamhet rörande utbildning, kompetensbedömning, certifiering, inklusive läkarintyg, intyg om erkännande och förnyad giltighet, som utförs av icke-statliga organ eller dem underställda enheter, ska kontinuerligt övervakas genom ett system för kvalitetsnormer för att säkerställa att de fastslagna målen uppnås, inbegripet dem som gäller lärares och bedömares kvalifikationer och erfarenhet, i enlighet med avsnitt A-I/8 i STCW-koden.
 - b) I de fall statliga organ eller enheter utför sådan verksamhet ska det finnas ett system för kvalitetsnormer i enlighet med avsnitt A-I/8 i STCW-koden.
 - c) Målen för utbildningen och de därmed sammanhängande kompetensnormer som ska uppnås ska vara klart och tydligt definierade och de nivåer för kunskaper, förståelse och skicklighet som är adekvata för de examinationer och bedömningar som krävs i STCW-konventionen ska fastställas.

- d) Kvalitetsnormernas tillämpningsområde ska dessutom omfatta förvaltningen av certifieringssystemet, samtliga kurser och utbildningsprogram, examinationer och bedömningar utförda av eller under uppsikt av varje medlemsstat samt de kvalifikationer och erfarenheter som krävs av lärare och bedömare, med hänsyn tagen till de principer, system, kontroller och interna kvalitetssäkringsförfaranden som har upprättats för att säkerställa att de angivna målen uppnås.

Målen och de därmed sammanhängande kvalitetsnormerna som avses i första stycket c kan bestämmas särskilt för olika kurser och utbildningsprogram och ska omfatta förvaltningen av certifieringssystemet.

- 2. Medlemsstaterna ska även säkerställa att en oberoende utvärdering av verksamheten för erhållande och värdering av kunskap, förståelse, skicklighet och kompetens, och av förvaltningen av certifieringssystemet, utförs med högst fem års mellanrum av behöriga personer, som inte själva är engagerade i den berörda verksamheten, för att kontrollera att
 - a) alla interna lednings-, övervaknings- och uppföljningsåtgärder överensstämmer med planerade arrangemang och dokumenterade förfaranden samt effektivt säkerställer att de fastställda målen uppnås,

- b) resultaten av varje oberoende utvärdering dokumenteras och att de ansvariga för det utvärderade området görs uppmärksamma på dem,
 - c) åtgärder vidtas i rätt tid för att rätta till bristfälligheter,
 - d) alla tillämpliga bestämmelser i STCW-konventionen och -koden, inbegripet ändringar, ska omfattas av systemet för kvalitetsnormer. Medlemsstaterna får också låta detta system omfatta andra tillämpliga bestämmelser i detta direktiv.
3. En rapport om varje utvärdering som gjorts enligt punkt 2 i denna artikel ska överlämnas till kommissionen av den berörda medlemsstaten, i enlighet med det format som anges i avsnitt A-I/7 i STCW-koden, inom sex månader från dagen för utvärderingen.

Artikel 12

Hälsokrav

1. Varje medlemsstat ska införa normer för hälsokrav för sjöfolk och förfaranden för utfärdande av ett läkarintyg i enlighet med denna artikel och avsnitt A-I/9 i STCW-koden, i förekommande fall med beaktande av avsnitt B-I/9 i STCW-koden.

2. Varje medlemsstat ska säkerställa att de som ansvarar för att bedöma sjöfolks hälsa är läkare som medlemsstaten har erkänt för läkarundersökning av sjöfolk, i enlighet med avsnitt A-I/9 i STCW-koden.
3. Sjöfolk som innehar behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande som utfärdats enligt bestämmelserna i STCW-konventionen och som tjänstgör till sjöss, ska också inneha ett giltigt läkarintyg utfärdat i enlighet med denna artikel och avsnitt A-I/9 i STCW-koden.
4. Den som ansöker om läkarintyg ska
 - a) ha fyllt 16 år,
 - b) uppvisa tillfredsställande bevis på sin identitet,
 - c) uppfylla de normer för hälsokrav som fastställts av den berörda medlemsstaten.
5. Läkarintyg ska vara giltiga i högst två år såvida sjömannen inte är under 18 år, i vilket fall giltighetsperioden är högst ett år.
6. Om giltighetstiden för ett läkarintyg går ut under en resa, ska regel I/9 i bilagan till STCW-konventionen gälla.

7. I brådskande fall kan en medlemsstat tillåta att sjöfolk arbetar utan giltigt läkarintyg. I sådana fall ska regel I/9 i bilagan till STCW-konventionen gälla.

Artikel 13

Förnyelse av behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande

1. Varje befälhavare, befäl och radiooperatör som innehar ett certifikat utfärdat eller erkänt enligt något kapitel i bilaga I, utom regel V/3 i kapitel V eller kapitel VI, och som tjänstgör till sjöss eller avser att återgå till sjöss efter en period i land, ska för att fortsättningsvis vara behöriga för sjötjänstgöring med mellanrum på högst fem år
 - a) uppfylla de hälsokrav som föreskrivs i artikel 12,
 - b) påvisa fortsatt yrkeskompetens i enlighet med avsnitt A-I/11 i STCW-koden.
2. Varje befälhavare, befäl och radiooperatör ska, för fortsatt tjänstgöring till sjöss ombord på fartyg för vilka det finns internationella överenskommelser om krav på specialutbildning, framgångsrikt genomgå godkänd relevant utbildning.

3. För fortsatt sjötjänstgöring på tankfartyg, ska varje befälhavare och befäl uppfylla kraven i punkt 1 i denna artikel och åläggas att, med intervall som inte får överstiga fem år, påvisa fortsatt yrkeskompetens för tankfartyg i enlighet med avsnitt A-I/11, punkt 3, i STCW koden.
4. Varje befälhavare och befäl ska, för fortsatt sjötjänstgöring ombord på fartyg som trafikerar polarvatten, uppfylla kraven i punkt 1 i denna artikel och ska åläggas att, med mellanrum som inte får överstiga fem år, påvisa fortsatt yrkeskompetens för fartyg som trafikerar polarvatten i enlighet med avsnitt A-I/11, punkt 4, i STCW-koden.
5. Varje medlemsstat ska jämföra de kompetensnormer som den har föreskrivit för dem som ansökte om behörighetsbevis och/eller certifikat om yrkeskunnande utfärdade fram till och med den 1 januari 2017 med de kompetensnormer som anges för relevant behörighetsbevis och/eller certifikat om yrkeskunnande i del A i STCW-koden, och ska avgöra om det är nödvändigt att kräva att dessa innehavare av behörighetsbevis och/eller certifikat om yrkeskunnande genomgår lämplig repetitionsutbildning och fortbildning eller bedömning.
6. Varje medlemsstat ska jämföra de kompetensnormer som krävs för personer som tjänstgör på gasdrivna fartyg före den 1 januari 2017 med kompetensnormerna i avsnitt A-V/3 i STCW-koden, och ska avgöra om det är nödvändigt att kräva att dessa personer uppdaterar sina kvalifikationer.

7. Varje medlemsstat ska, i samråd med dem som berörs, utarbeta eller främja utarbetandet av en struktur för repetitions- och fortbildningskurser såsom föreskrivs i avsnitt A-I/11 i STCW-koden.
8. I syfte att uppdatera befälhavares, befäls och radiooperatörers kunskaper ska varje medlemsstat säkerställa att texterna till aktuella förändringar i nationella och internationella regler om säkerheten för människoliv till sjöss, sjöfartsskydd och skyddet av den marina miljön görs tillgängliga för fartyg med rätt att föra deras flagg, varvid kraven i artiklarna 15.3 b och 19 ska uppfyllas.

Artikel 14

Användning av simulatorer

De prestationsnormer och andra bestämmelser som anges i avsnitt A-I/12 i STCW-koden och sådana andra krav som föreskrivs i del A i STCW-koden för alla berörda certifikat ska uppfyllas med avseende på

- a) all obligatorisk simulatorbaserad utbildning,
- b) all kompetensbedömning som krävs i del A i STCW-koden och som genomförs med hjälp av simulator,
- c) alla prov som genomförs med hjälp av simulator och som avser att påvisa bibehållen färdighet enligt del A i STCW-koden.

Artikel 15
Företagens ansvar

1. Medlemsstaterna ska, i enlighet med punkterna 2 och 3, hålla företagen ansvariga för mönstring av sjöfolk för tjänstgöring på deras fartyg i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv, och ska av varje sådant företag kräva att det tillser att
 - a) allt sjöfolk som mönstrar på ett av dess fartyg innehar ett vederbörligt certifikat i enlighet med detta direktiv, fastställda av medlemsstaten,
 - b) dess fartyg är bemannade i överensstämmelse med medlemsstatens tillämpliga bestämmelser för säker bemanning,
 - c) dokumentation och uppgifter rörande allt sjöfolk med anställning på dess fartyg upprätthålls och finns lättillgängliga, och inbegriper, utan att vara begränsade till det, dokumentation och uppgifter om de anställdas erfarenhet, utbildning, hälsotillstånd och kompetens för sina tilldelade arbetsuppgifter,
 - d) sjöfolk som mönstras på dess fartyg görs förtrogna med sina särskilda uppgifter och med fartygets alla anordningar och anläggningar, all utrustning och alla förfaranden och fartygsspecifika egenskaper som är av betydelse för deras vanliga arbetsuppgifter eller i nödsituationer,

- e) fartygets besättning effektivt kan samordna sina aktiviteter i en nödsituation och när den utför uppgifter som är väsentliga för säkerheten eller för att förhindra eller minska föroreningar,
 - f) sjöfolk som mönstrar på ett av dess fartyg har genomgått repetitionsutbildning och fortbildning i enlighet med STCW-konventionen,
 - g) det ombord på dess fartyg alltid ska förekomma effektiv muntlig kommunikation i enlighet med regel 14.3 och 14.4 i kapitel V i Solas 74 i dess ändrade lydelse.
2. Företag, befälhavare och besättningsmedlemmar har alla ansvar för att säkerställa att de skyldigheter som föreskrivs i denna artikel sätts i kraft till fullo och att sådana andra åtgärder som kan vara nödvändiga vidtas för att tillse att varje besättningsmedlem på ett kunnigt och initierat sätt kan bidra till fartygets säkra drift.

3. Företaget ska förse befälhavaren på fartyg på vilka detta direktiv är tillämpligt med skriftliga instruktioner om de riktlinjer och förfaranden som ska följas för att säkerställa att alla ombordanställda som är nypåmönstrade på fartyget ges tillräckliga möjligheter att i förväg göra sig bekanta med utrustningen ombord, driftsförfarandena och de andra arrangemang som är nödvändiga för att de på ett riktigt sätt ska kunna utföra sina arbetsuppgifter. Sådana riktlinjer och förfaranden ska omfatta
- a) en rimlig tidsperiod inom vilken de nypåmönstrade har möjlighet att göra sig bekanta med
 - i) den särskilda utrustning de kommer att använda eller sköta,
 - ii) de för fartyget särskilda förfaranden och rutiner för vakthållning, säkerhet, miljöskydd och nödsituationer som de ombordanställda behöver känna till för att korrekt kunna utföra sina tilldelade uppgifter,
 - b) att utse en kunnig besättningsmedlem med ansvar för att säkerställa att varje nypåmönstrad ombordanställd ges möjlighet att få väsentlig information på ett språk den nypåmönstrade förstår.

4. Företagen ska säkerställa att befälhavare, befäl och annan personal som tilldelats särskilda arbetsuppgifter och särskilt ansvar ombord på roropassagerarfartyg, ska ha genomgått förtrogenhetsutbildning för att uppnå de kunskaper som är lämpliga för den befattning de ska inneha, de uppgifter som ska utföras och det ansvar de åläggs, med hänsyn till riktlinjerna i avsnitt B-I/14 i STCW-koden.

Artikel 16

Tjänstgöringsduglighet

1. För att förhindra uttröttning ska medlemsstaterna
 - a) införa och genomdriva bestämmelser om viloperioder för vakthavande personal och för dem vars uppgifter omfattar särskilda uppgifter som rör säkerhet, skydd och förhindrande av förorening i enlighet med punkterna 3–13,
 - b) kräva att vakthållningen ordnas så att den vakthavande personalens effektivitet inte inskränks på grund av uttröttning samt att uppgifterna organiseras så att den första vakten i början av en resa och påföljande avlösande vakter är tillräckligt utvilade och i övrigt tjänstdugliga.
2. Medlemsstaterna ska för att förhindra drog- och alkoholmissbruk säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas i enlighet med denna artikel.
3. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till den risk som ombordanställdas uttröttning utgör, särskilt för dem vars uppgifter omfattar en trygg och säker drift av ett fartyg.

4. Alla som tilldelas tjänstgöring som vakthavande befäl eller som vaktmanskap, och de vars uppgifter omfattar särskilda uppgifter som rör säkerhet, skydd och förhindrande av förorening ska beredas tillfälle till en viloperiod på minst
 - a) 10 timmars vila under en 24-timmarsperiod, och
 - b) 77 timmar under en 7-dagarsperiod.
5. Vilotimmarna får inte fördelas på mer än två perioder, varav den ena ska vara minst sex timmar, och det får inte gå mer än 14 timmar mellan två viloperioder.
6. Kraven på viloperioder i punkterna 4 och 5 behöver inte upprätthållas vid nödsituationer eller under andra onormala driftsförhållanden. Mönstring, brandbekämpnings- och livbåtsövningar samt övningar som föreskrivs i nationell lagstiftning och andra författningar och i internationella instrument, ska genomföras så att viloperioderna störs så lite som möjligt och så att de inte föranleder uttrötning.
7. Medlemsstaterna ska kräva att vaktscheman sätts upp på lättillgängliga platser. Vaktscheman ska upprättas i ett standardiserat format på fartygets arbetspråk och på engelska.

8. När en ombordanställd har bakjour, exempelvis när maskinrummet är obemannat, ska personen få lämplig kompensationsvila om den normala viloperioden störs av uttryckningar.
9. Medlemsstaterna ska kräva att en journal över sjöfolkets dagliga vilotimmar ska föras i ett standardiserat format, på fartygets arbetsspråk och på engelska, för att möjliggöra tillsyn och kontroll av efterlevnaden av denna artikel. De ombordanställda ska få en kopia av den journal som rör just dem, vilken ska vara erkänd av befälhavaren eller av en person som fått tillstånd av befälhavaren, och av de ombordanställda.
10. Utan hinder av reglerna i punkterna 3–9 har befälhavaren på ett fartyg rätt att kräva att en ombordanställd utför det antal arbetstimmar som krävs för den omedelbara säkerheten för fartyg, personer ombord eller last, eller för att bistå andra fartyg eller personer i sjönöd. Befälhavaren kan därmed dra in schemat över vilotimmar och begära att de ombordanställda utför det antal arbetstimmar som krävs tills normaltillstånd har återställts. Så snart som möjligt efter det att normaltillståndet har återställts ska befälhavaren se till att sjöfolk som har arbetat under en schemalagd viloperiod får lämplig vila.

11. Med hänsyn till de allmänna principerna om skydd av hälsa och säkerhet för arbetstagare och i överensstämmelse med direktiv 1999/63/EG får medlemsstaterna genom nationella lagar, förordningar eller ett förfarande för den behöriga myndigheten tillåta eller registrera kollektivavtal som tillåter undantag från de fastställda vilotimmarna i punkterna 4 b och 5 i denna artikel under förutsättning att viloperioden är minst 70 timmar under en 7-dagarsperiod och att de gränser som fastställs i punkterna 12 och 13 i denna artikel respekteras. Sådana undantag ska, så långt det är möjligt, följa de normer som fastställts, men hänsyn får tas till tätare eller längre ledighetsperioder eller beviljande av kompensationsledighet för vakthavande sjöfolk eller sjöfolk som arbetar ombord på fartyg på korta resor. Vid undantag ska man, så långt det är möjligt, beakta riktlinjerna om förebyggande av uttröttnings enligt avsnitt B-VIII/1 i STCW-koden. Undantag från bestämmelserna om minsta tillåtna vilotid i punkt 4 a i denna artikel ska inte tillåtas.
12. De undantag som avses i punkt 11 från den veckovila som anges i punkt 4 b får inte tillåtas mer än två veckor i följd. Tiden mellan två undantagsperioder ombord måste vara minst dubbelt så lång som den tid undantaget gäller.

13. Inom ramen för möjliga undantag från punkt 5 som avses i punkt 11 får den minsta tillåtna vilotiden under en 24-timmarsperiod enligt punkt 4 a delas upp i högst tre viloperioder, varav en ska vara minst 6 timmar och ingen av de andra två får vara kortare än en timme. Det får inte gå mer än 14 timmar mellan två viloperioder. Undantag får inte vara längre än två 24-timmarsperioder under en 7-dagarsperiod.

14. Medlemsstaterna ska i syfte att förhindra alkoholmissbruk fastställa en gräns på högst 0,05 % blodalkoholkoncentration eller 0,25 mg/l alkohol i utandningsluften eller en alkoholmängd som leder till sådan alkoholkoncentration för befälhavare, befäl och annat sjöfolk när de utför specialuppgifter som rör säkerhet, skydd och den marina miljön.

Artikel 17

Dispens

1. Vid särskilt trängande behov får de behöriga myndigheterna, om de anser att det inte innebär fara för personer, egendom eller miljö, utfärda en dispens, som ger en angiven sjöman tillstånd att tjänstgöra i ett visst angivet fartyg för en viss angiven tid som inte får överstiga sex månader, i en befattning, med undantag för radiooperatör utom i de fall detta är medgivet enligt tillämpligt radioreglemente, för vilken den personen inte innehar föreskrivet certifikat, dock endast under förutsättning att den person som medges dispens, enligt de behöriga myndigheternas uppfattning, är tillräckligt kvalificerad att fylla den vakanta posten på ett säkert sätt. Dispens ska dock inte medges för befälhavare eller maskinchef utom i fall av force majeure och då endast för kortast möjliga tidsperiod.
2. Varje dispens, som beviljas för en viss befattning, får endast beviljas en person som är vederbörligen certifierad för att inneha befattningen närmast under. Om certifiering av befattningen under inte är föreskriven får dispens beviljas en person vars kvalifikationer och erfarenhet, enligt de behöriga myndigheternas uppfattning, är klart likvärdiga med kraven för den befattning som ska fyllas, under förutsättning att, om personen i fråga inte innehar vederbörligt certifikat, det krävs att denne genomgår prov som godtas av de behöriga myndigheterna som bevis på att dispens utan fara kan medges. Därutöver ska de behöriga myndigheterna tillse att den aktuella befattningen snarast möjligt besätts av någon som innehar föreskrivet certifikat.

Artikel 18

Medlemsstaternas ansvar avseende utbildning och bedömning

1. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter eller organ som ska
 - a) ge den utbildning som åsyftas i artikel 3,
 - b) organisera och/eller övervaka prov där så krävs,
 - c) utfärda de bevis som avses i artikel 4,
 - d) bevilja de dispenser som anges i artikel 17.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa följande:
 - a) All utbildning och bedömning av sjöfolk ska
 - i) vara uppbyggd i enlighet med skrivna program, som omfattar sådana metoder och sätt för framförande, förfaranden och kursmaterial som är nödvändiga för att uppnå den föreskrivna kompetensnormen,
 - ii) genomföras, övervakas, utvärderas och stödjäs av personer som är kvalificerade enligt leden d, e och f.

 - b) Personer som leder eller bedömer utbildning under tjänstgöring ombord på fartyget ska utföra dessa uppgifter endast då sådan utbildning eller bedömning inte negativt påverkar fartygets normala drift och då de kan ägna sin tid och uppmärksamhet åt utbildningen eller bedömningen.

- c) Lärare, övervakare och bedömare ska ha lämpliga kvalifikationer för de särskilda slagen och nivåerna av utbildning eller kompetensbedömning av sjöfolk ombord eller i land.
- d) En person som leder sådan utbildning under tjänstgöring av sjöfolk, antingen ombord eller i land, vilken avses kvalificera för certifiering i enlighet med detta direktiv ska
 - i) ha kännedom om utbildningsprogrammet och förståelse för de specifika utbildningsmålen för det särskilda slag av utbildning som ges,
 - ii) vara kvalificerad för den uppgift som utbildningen gäller,
 - iii) om utbildningen sker med hjälp av simulator
 - ha blivit tillräckligt orienterad om undervisningstekniker som omfattar användning av simulatorer, och
 - ha praktisk operativ erfarenhet av det särskilda slag av simulator som används.
- e) En person som ansvarar för övervakningen av sådan utbildning under tjänstgöring av sjöfolk, vilken avses att kvalificera för certifiering, ska ha full kännedom om utbildningsprogrammet och de särskilda målen för varje slag av utbildning som genomförs.

- f) En person som leder sådan kompetensbedömning av sjöfolks utbildning under tjänstgöring, antingen ombord eller i land, vilken avses att kvalificera för certifiering enligt detta direktiv, ska
- i) ha motsvarande kunskapsnivå, och insikt i den kompetens som ska bedömas,
 - ii) vara kvalificerad för den uppgift som bedömningen gäller,
 - iii) ha fått tillräcklig orientering om bedömningsmetoder och bedömningsrutiner,
 - iv) ha praktisk erfarenhet av bedömning,
 - v) om en bedömning inbegriper användning av simulatorer, ha tillgodogjort sig praktisk erfarenhet av bedömning på den särskilda typen av simulator under överinseende av, och till en erfaren bedömares belåtenhet.

- g) Då en medlemsstat godkänner en utbildning, en utbildningsinstitution eller en kvalifikation som beviljats av en utbildningsinstitution som en del av dess krav för utfärdande av certifikat, omfattas instruktörernas och bedömarnas kvalifikationer och erfarenhet av tillämpningen av bestämmelserna om kvalitetsnormer i artikel 11; sådan kvalifikation, erfarenhet och tillämpning av kvalitetsnormer ska innefatta lämplig utbildning i utbildningstekniker och utbildnings- och bedömningsmetoder och bedömningsrutiner samt uppfylla alla tillämpliga krav i leden d, e och f i denna punkt.

Artikel 19

Kommunikation ombord

Medlemsstaterna ska säkerställa följande:

- a) Utan att det påverkar leden b och d ska det ombord på alla fartyg som för en medlemsstats flagg alltid finnas anordningar på plats för effektiv muntlig kommunikation som rör säkerheten mellan alla medlemmar i besättningen, med särskild hänsyn tagen till att meddelanden och instruktioner ska kunna tas emot och förstås i rätt tid.
- b) Ombord på alla passagerarfartyg som för en medlemsstats flagg och på alla passagerarfartyg som påbörjar och/eller avslutar en resa i en hamn i en medlemsstat ska ett arbetspråk bestämmas och antecknas i fartygets loggbok för att säkerställa att besättningen kan utföra sina säkerhetsuppgifter på ett effektivt sätt.

Beroende på vad som är lämpligast ska företaget eller befälhavaren avgöra vilket arbetspråk som är lämpligt. Varje ombordanställd ska kunna förstå, och om så är lämpligt, ge order och instruktioner, samt avrapportera på detta språk.

Om arbetspråket inte är ett officiellt språk i medlemsstaten ska alla planer och förteckningar som anslås innefatta en översättning till arbetspråket.

- c) Den personal på passagerarfartyg som enligt mönstringslistan ska bistå passagerare i nödsituationer ska vara lätt att identifiera samt ha de kommunikationsfärdigheter som är tillräckliga för ändamålet, med beaktande av en lämplig och passande kombination av följande faktorer:
- i) Det eller de språk som talas av en majoritet av de nationaliteter av passagerare som finns ombord på en bestämd rutt.
 - ii) Sannolikheten för att förmågan att använda ett elementärt engelskt ordförråd för enkla anvisningar kan möjliggöra kommunikation med en passagerare som behöver hjälp oavsett om passageraren och besättningsmedlemmen har ett gemensamt språk eller ej.
 - iii) Det eventuella behovet av att kunna kommunicera på andra sätt vid en nödsituation där verbal kommunikation inte är möjlig, till exempel utföra demonstrationer eller använda teckenspråk eller att dra uppmärksamhet till placeringen av anvisningar, mönstringsstationer, räddningsutrustning eller evakueringsvägar.

- iv) Den utsträckning i vilken säkerhetsinstruktioner har getts till passagerare på deras modersmål.
- v) De språk på vilka nödmeddelanden kan ges i en nödsituation eller under en övning för att överföra livsviktig vägledning till passagerarna och göra det lättare för besättningsmedlemmarna att bistå passagerarna.
- d) Befälhavaren, befälen och manskapet ombord på oljetankfartyg, kemikalietankfartyg och gastankfartyg som för en medlemsstats flagg ska kunna kommunicera med varandra på ett eller flera gemensamma arbetspråk.
- e) Det ska finnas lämpliga anordningar för kommunikation mellan fartyget och myndigheter i land. Sådan kommunikation ska ske i enlighet med regel 14.4 i kapitel V i Solas 74.
- f) När medlemsstaterna utför hamnstatskontroll enligt direktiv 2009/16/EG ska de även kontrollera att fartyg som för en icke-medlemsstats flagg uppfyller kraven i denna artikel.

Artikel 20

Erkännande av behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande

1. Sjöfolk som inte innehar behörighetsbevis utfärdade av medlemsstater eller certifikat om yrkeskunnande utfärdade av medlemsstater till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i STCW-konventionen får beviljas rätt att tjänstgöra på fartyg som för en medlemsstats flagg under förutsättning att ett beslut om erkännande av deras behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande har antagits genom de förfaranden som anges i punkterna 2–6 i denna artikel.
2. En medlemsstat som genom intyg har för avsikt att erkänna de behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande som avses i punkt 1 i denna artikel och som är utfärdade av ett tredjeland till en befälhavare, ett befäl eller en radiooperatör, för tjänstgöring på ett fartyg som för dess flagg, ska lämna in en begäran till kommissionen om erkännande av det tredjelandet, åtföljd av en preliminär analys av tredjelandets efterlevnad av STCW-konventionens krav genom insamling av den information som anges i bilaga II till detta direktiv. I den preliminära analysen ska ytterligare information om skälen till erkännande av tredjelandet tillhandahållas av medlemsstaten till stöd för dess begäran.

Efter det att en sådan begäran lämnats in av en medlemsstat ska kommissionen utan dröjsmål behandla den begäran och ska i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2 fatta beslut om att inleda en bedömning av utbildnings- och certifieringssystemet i tredjelandet inom en rimlig tidsperiod med vederbörlig hänsyn till tidsfristen i punkt 3 i den här artikeln.

När ett positivt beslut om att inleda bedömningen har antagits, ska kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån och eventuellt med deltagande av den medlemsstat som lämnar in begäran och andra intresserade medlemsstater, samla in den information som avses i bilaga II till detta direktiv och bedöma utbildnings- och certifieringssystemen i det tredjeland för vilket begäran om erkännande har lämnats in, för att kontrollera att det berörda tredjelandet uppfyller alla krav i STCW-konventionen och att lämpliga åtgärder vidtagits för att förhindra utfärdande av falska certifikat samt ta hänsyn till om det har ratificerat 2006 års sjöarbetskonvention.

3. Om kommissionen, efter den bedömning som avses i punkt 2 i denna artikel, konstaterar att alla dessa krav är uppfyllda ska den anta genomförandeakter för att fastställa sitt beslut om erkännande av ett tredjeland. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2 senast 24 månader efter det att en medlemsstat lämnar in en sådan begäran som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Om det berörda tredjelandet måste genomföra omfattande korrigerande åtgärder, inklusive ändringar i sin lagstiftning och sina utbildnings- och certifieringssystem för att uppfylla kraven i STCW-konventionen, ska de genomförandeakter som avses i första stycket i denna punkt antas inom 36 månader efter det att en medlemsstat lämnar in en sådan begäran som avses i punkt 2 i denna artikel.

Den medlemsstat som lämnar in den begäran får besluta att unilateralt erkänna tredjelandet fram till dess att en genomförandeakt antas i enlighet med denna punkt. I händelse av ett sådant unilateralt erkännande ska medlemsstaten meddela kommissionen det antal intyg om erkännande som utfärdats i fråga om behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande som avses i punkt 1 och som utfärdats av tredjelandet, till dess att genomförandeakten om erkännande av det tredjelandet har antagits.

4. En medlemsstat får, när det gäller fartyg som för dess flagg, besluta att intyga certifikat utfärdade av tredjeland som erkänts av kommissionen, med hänsyn tagen till de bestämmelser som fastställs i punkterna 4 och 5 i bilaga II.
5. Erkännanden av certifikat som utfärdats av erkänt tredjeland och som offentliggjorts i C-serien i *Europeiska unionens officiella tidning* före den 14 juni 2005, ska förbli giltiga.

De erkännandena får användas av samtliga medlemsstater om inte kommissionen i ett senare skede har återkallat dem i enlighet med artikel 21.

6. Kommissionen ska utarbeta och uppdatera en förteckning över de tredjeländer som har erkänts. Förteckningen ska offentliggöras i C-serien i *Europeiska unionens officiella tidning*.
7. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 4.7 kan en medlemsstat, om förhållandena så kräver, tillåta en ombordanställd att tjänstgöra i en befattning, förutom radiobefäl eller radiooperatör, med undantag för vad som föreskrivs i radioreglementet, för en tid av högst tre månader på ett fartyg som för dess flagg, medan han eller hon innehar ett vederbörligt och giltigt certifikat som är utfärdat och intygat i vederbörlig ordning av ett tredjeland, men som ännu inte erkänts genom intyg av den berörda medlemsstaten och därmed inte berättigar till tjänstgöring på ett fartyg som för dess flagg.

Skriftligt bevis om att en ansökan om intyg om erkännande har inlämnats till de behöriga myndigheterna ska förvaras lättåtkomligt.

Artikel 21

Bristande uppfyllelse av kraven i STCW-konventionen

1. Utan hinder av de kriterier som anges i bilaga II och när en medlemsstat anser att ett erkänt tredjeland inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen, ska den omedelbart informera kommissionen om detta med angivande av skälen för det.

Kommissionen ska utan dröjsmål hänskjuta ärendet till den kommitté som avses i artikel 31.1.

2. Utan hinder av de kriterier som anges i bilaga II och när kommissionen anser att ett erkänt tredjeland inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen, ska den omedelbart informera medlemsstaterna om detta med angivande av skälen för det.

Kommissionen ska utan dröjsmål hänskjuta ärendet till den kommitté som avses i artikel 31.1.
3. När en medlemsstat har för avsikt att återkalla intygen om samtliga erkännanden av certifikat som utfärdats av ett tredjeland ska den utan dröjsmål informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna om sin avsikt med angivande av skälen för detta.
4. Kommissionen ska, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, åter göra en bedömning av erkännandet av det berörda tredjelandet för att kontrollera om det tredjelandet underlåtit att uppfylla bestämmelserna i STCW-konventionen.
5. När det finns uppgifter som visar att ett maritimt utbildningsinstitut inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen ska kommissionen meddela det berörda tredjelandet att erkännandet av dess certifikat kommer att återkallas inom två månader om åtgärder inte vidtas för att garantera att samtliga bestämmelser i STCW-konventionen uppfylls.

6. Beslutet om ett återkallande av erkännandet ska fattas av kommissionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2. De berörda medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att genomföra beslutet.
7. Intyg om erkännande av certifikat utfärdade i enlighet med artikel 4.7 före det datum då beslut fattats om återkallande av ett tredjelandets erkännande ska förbli giltiga. Sjöfolk som innehar sådana intyg får dock inte begära att få ett intyg som ger dem högre kvalifikationer, utom i de fall den uppgraderingen enbart grundas på ytterligare arbetserfarenheter inom sjöfartsområdet.
8. Om det inte finns några intyg om erkännande utfärdade av en medlemsstat i fråga om behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande, som avses i artikel 20.1, utfärdade av ett tredjeland under en period på mer än åtta år, ska erkännandet av det tredjelandets certifikat granskas på nytt. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa sitt beslut efter den förnyade granskningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2 efter att medlemsstaterna och det berörda tredjelandet har underrättats minst sex månader i förväg.

Artikel 22
Ny bedömning

1. De tredjeländer som har erkänts i enlighet med det förfarande som avses i artikel 20.3 första stycket, inklusive de länder som avses i artikel 20.6, ska regelbundet och inom tio år efter den senaste bedömningen på nytt bedömas av kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, för att kontrollera att de uppfyller de relevanta kriterierna i bilaga II och huruvida de har vidtagit lämpliga åtgärder för att förhindra utfärdande av falska certifikat.
2. Kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, ska genomföra den nya bedömningen av tredjeländer på grundval av prioriteringskriterier. Dessa prioriteringskriterier ska omfatta följande:
 - a) Uppgifter från hamnstatskontrollen enligt artikel 24.
 - b) Antalet intyg om erkännande i fråga om behörighetsbevis, eller certifikat om yrkeskunnande utfärdade i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i STCW-konventionen, som utfärdats av tredjelandet.
 - c) Antalet utbildningsinstitutioner för sjöfolk som ackrediterats av tredjelandet.

- d) Antalet program för utbildning och yrkesmässig utveckling av sjöfolk som godkänts av tredjelandet.
- e) Datum för kommissionens senaste bedömning av tredjelandet och antalet bristfälligheter i kritiska processer som identifierats vid den bedömningen.
- f) Varje väsentlig förändring av utbildnings- och certifieringssystemet i ett tredjeland.
- g) Det totala antal ombordanställda som certifierats av tredjelandet som tjänstgör på fartyg som för en medlemsstats flagg, och dessa personers utbildnings- och kvalifikationsnivå.
- h) Information om utbildningsnormerna i tredjelandet från berörda myndigheter eller andra berörda parter, om sådan finns tillgänglig.

Om ett tredjeland inte uppfyller kraven i STCW-konventionen i enlighet med artikel 21 i detta direktiv, ska den nya bedömningen av det tredjelandet prioriteras i förhållande till övriga tredjeländer.

3. Kommissionen ska till medlemsstaterna överlämna en rapport med bedömningsresultaten.

Artikel 23

Hamnstatskontroll

1. Oavsett flagg ska alla fartyg, med undantag för de typer av fartyg som undantas enligt artikel 1, när de befinner sig i en medlemsstats hamnar vara underkastade hamnstatskontroll av inspektörer som vederbörligen bemyndigats av den medlemsstaten att kontrollera att allt sjöfolk som tjänstgör ombord och som ska inneha ett behörighetsbevis och/eller ett certifikat om yrkeskunnande och/eller skriftligt intyg enligt STCW-konventionen verkligen innehar ett sådant behörighetsbevis eller en giltig dispens och/eller certifikat om yrkeskunnande och/eller skriftliga intyg.
2. Medlemsstaterna ska, när de utför hamnstatskontroll enligt detta direktiv, säkerställa att alla relevanta bestämmelser och förfaranden enligt direktiv 2009/16/EG tillämpas.

Artikel 24

Förfaranden vid hamnstatskontroll

1. Utan att det påverkar direktiv 2009/16/EG ska hamnstatskontrollen enligt artikel 23 begränsas till följande:
 - a) Kontroll av att allt sjöfolk som tjänstgör ombord och som är skyldiga att inneha ett behörighetsbevis och/eller ett certifikat om yrkeskunnande i enlighet med STCW-konventionen innehar ett sådant behörighetsbevis eller en giltig dispens och/eller certifikat om yrkeskunnande, eller kan uppvisa skriftligt bevis om att en ansökan om intyg om erkännande av ett behörighetsbevis har inlämnats till myndigheterna i flaggstaten.
 - b) Kontroll av att antalet och certifikaten för sjöfolk som tjänstgör ombord överensstämmer med de krav som myndigheterna i flaggstaten ställer på säker bemanning.
2. Bedömning, i enlighet med del A i STCW-koden, av förmågan hos sjöfolket på fartyget att upprätthålla de normer för vakthållning och säkerhet som krävs enligt STCW-konventionen ska i förekommande fall göras om det av otvetydiga skäl finns anledning att anta att sådana normer inte upprätthålls, då något av följande inträffat:
 - a) Fartyget har varit inblandat i en kollision, grundstötning eller strandning.

- b) Utsläpp av ämnen från fartyget som är olagliga enligt en internationell konvention har skett när fartyget befunnit sig under gång, för ankar eller vid kaj.
 - c) Fartyget har framförts på ett oberäkneligt eller riskabelt sätt varvid trafikregleringsåtgärder antagna av IMO eller säkra navigeringsmetoder och navigeringsförfaranden inte har följts.
 - d) Fartyget har på annat sätt framförts så att det innebär en fara för personer, egendom eller miljö, eller på ett sätt som äventyrar säkerheten.
 - e) Ett certifikat har erhållits på ett bedrägligt sätt eller innehavaren av ett certifikat är inte den person som certifikatet ursprungligen utfärdades till.
 - f) Fartyget för flagg från ett land som inte har ratificerat STCW-konventionen, eller har en befälhavare, befäl eller manskap som innehar certifikat som har utfärdats av ett tredjeland som inte har ratificerat STCW-konventionen.
3. Trots kontroll av certifikatet får bedömningen enligt punkt 2 kräva att den ombordanställda på tjänstgöringsplatsen uppvisar den till certifikatet hänförliga kompetensen. Ett sådant uppvisande kan innefatta kontroll av att de operativa kraven med avseende på vakthållningsnormerna har uppfyllts och att den ombordanställda inom ramen för sin kompetens kan handla på ett lämpligt sätt i nödsituationer.

Artikel 25
Kvarhållande

Utan att det påverkar direktiv 2009/16/EG ska följande bristfälligheter, om den inspektör som utför hamnstatskontrollen har fastställt att de utgör en fara för personer, egendom eller miljön, utgöra de enda skäl enligt det här direktivet på vilka en medlemsstat får kvarhålla ett fartyg:

- a) Sjöfolk saknar certifikat, vederbörligt certifikat, giltig dispens eller skriftligt bevis för att en ansökan om intyg som erkännande har lämnats in till myndigheterna i flaggstaten.
- b) De i flaggstaten tillämpliga bestämmelserna om säker bemanning är inte uppfyllda.
- c) Vakthållningen på brygga eller i maskinrum uppfyller inte de krav som flaggstaten ställer på fartyget.
- d) I vakten saknas en person med behörighet att sköta den utrustning som är nödvändig för säker navigering, radiokommunikation i säkerhetssyfte eller för att förhindra förorening av havet.
- e) Bevis saknas för att det finns yrkesmässig kompetens för att utföra de arbetsuppgifter som har tilldelats de ombordanställda och som rör fartygets säkerhet och förhindrande av förorening.

- f) Personer som är tillräckligt utvilade och i övrigt tjänstgöringsdugliga saknas för den första vakten vid början av en resa och för följande avlösande vakter.

Artikel 26

Regelbunden kontroll av att reglerna iakttas

Utan att det påverkar tillämpningen av kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska kommissionen, biträdd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, regelbundet och minst vart femte år kontrollera att medlemsstaterna iakttar de minimikrav som fastställs i detta direktiv.

Artikel 27

Information för statistiska ändamål

1. Medlemsstaterna ska lämna den information som avses i bilaga III till kommissionen för tillämpning av artiklarna 21.8 och 22.2 och för att användas av medlemsstaterna och kommissionen vid beslutsfattande.

2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen denna information på årsbasis och i elektroniskt format, och den ska omfatta information som har registrerats till och med den 31 december föregående år. Medlemsstaterna ska behålla all äganderätt till informationen i dess ursprungliga format. Färdig statistik som utarbetats på grundval av sådan information ska göras allmänt tillgänglig i enlighet med bestämmelserna om öppenhet och skydd av information i artikel 4 i förordning (EG) nr 1406/2002.
3. För att säkerställa skyddet av personuppgifter ska medlemsstaterna med hjälp av programvara som tillhandahålls eller godtas av kommissionen avidentifiera alla personuppgifter som anges i bilaga III innan de överförs till kommissionen. Kommissionen ska endast använda denna avidentifierade information.
4. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att åtgärder för insamling, inlämning, lagring, analys och spridning av sådan information utformas på ett sätt som möjliggör statistisk analys.

Vid tillämpning av första stycket ska kommissionen anta detaljerade åtgärder om de tekniska krav som är nödvändiga för att säkerställa en lämplig förvaltning av de statistiska uppgifterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2.

Artikel 28

Utvärderingsrapport

Senast den 2 augusti 2024 ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en utvärderingsrapport som inbegriper förslag på uppföljningsåtgärder som ska vidtas mot bakgrund av utvärderingen. Kommissionen ska i utvärderingsrapporten analysera genomförandet av systemet för ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna, och vilka eventuella framsteg som gjorts vad gäller digitala certifikat för sjöfolk på internationell nivå. Kommissionen ska dessutom utvärdera eventuella framsteg vad gäller framtida erkännande av europeiska utbildningar av högsta kvalitet för sjöfolk, med stöd av rekommendationerna från arbetsmarknadens parter.

Artikel 29

Ändring

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 för att ändra bilaga I till detta direktiv och relaterade bestämmelser i detta direktiv för att anpassa den bilagan och de bestämmelserna till ändringarna av STCW-konventionen och del A i STCW-koden.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 för att ändra bilaga III till detta direktiv med avseende på innehåll och detaljer av specifik och relevant art i den information som medlemsstaterna ska lämna, förutsatt att dessa akter är begränsade till att beakta ändringar i STCW-konventionen och del A i STCW-koden och respekterar reglerna om dataskydd. Sådana delegerade akter får inte ändra de bestämmelser om avidentifiering av uppgifter som anges i artikel 27.3.

Artikel 30

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4.14 och 29 ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 1 augusti 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4.14 och 29 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4.14 och 29 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 31
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002¹. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 av den 5 november 2002 om inrättande av en kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) och om ändring av förordningarna om sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (EGT L 324, 29.11.2002, s. 1).

Artikel 32

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa sanktionssystem för brott mot de nationella bestämmelser som antas i enlighet med artiklarna 3, 4, 8, 10–16, 18, 19, 20, 23, 24, 25 samt bilaga I och ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. De sålunda beslutade sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 33

Underrättelse om lagstiftning

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål till kommissionen överlämna texterna till alla bestämmelser som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 34

Upphävande

Direktiv 2008/106/EG, i dess lydelse enligt de direktiv som anges i del A i bilaga IV, upphör att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt av direktiven som anges i del B i bilaga IV.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga V.

Artikel 35

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 36

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I

UTBILDNINGSKRAV I STCW-KONVENTIONEN SOM AVSES I ARTIKEL 3

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1. De regler som avses i denna bilaga kompletteras av de obligatoriska bestämmelserna i del A i STCW-koden, med undantag av kapitel VIII, regel VIII/2.

Hänvisningar till en bestämmelse i en regel innebär även en hänvisning till motsvarande avsnitt i del A i STCW-koden.

2. Del A i STCW-koden innehåller kompetensnormer som kandidaterna måste uppvisa för utfärdande och förnyelse av behörighetsbevis enligt STCW-konventionens bestämmelser. För att klargöra sammanhanget mellan de alternativa certifieringsbestämmelserna i kapitel VII och certifieringsbestämmelserna i kapitlen II, III och IV är de färdigheter som anges i kompetensnormerna grupperade på lämpligt sätt under följande sju funktioner:
 - 1) navigation
 - 2) lasthantering och stuvning

- 3) kontroll av fartygets drift och vård av personer ombord
- 4) marin maskinteknik
- 5) elektrisk, elektronisk och kontrollteknik
- 6) underhåll och reparationer
- 7) radiokommunikation

på följande ansvarsnivåer:

- 1) ledningsnivå
- 2) driftsnivå
- 3) underhållsnivå.

Funktionerna och ansvarsnivåerna urskiljs genom underrubriker i tablåerna över kompetensnormer som anges i del A, kapitlen II, III, och IV, i STCW-koden.

KAPITEL II

BEFÄLHAVARE OCH DÄCKSAVDELNING

Regel II/1

Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer

1. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 18 år,
 - 2.2 ha godkänd sjötjänstgöring under minst tolv månader som del i ett godkänt utbildningsprogram, vilket inbegriper utbildning ombord som uppfyller kraven i avsnitt A-II/1 i STCW-koden och dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal, eller ha annan godkänd sjötjänstgöring under minst 36 månader,

- 2.3 under den föreskrivna sjötjänstgöringen ha utfört vakthållningsuppgifter på bryggan under överinseende av befälhavaren eller ett behörigt befäl under minst sex månader,
- 2.4 uppfylla tillämpliga krav enligt reglerna i kapitel IV på lämpligt sätt för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet,
- 2.5 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/1 i STCW-koden,
- 2.6 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1, punkt 2, avsnitt A-VI/2, punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3, punkterna 1–4, och avsnitt A-VI/4, punkterna 1, 2 och 3, i STCW-koden.

Regel II/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer

Befälhavare och överstyrman på fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer

1. Varje befälhavare och överstyrman som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer och ha godkänd sjötjänstgöring i denna befattning
 - 2.1.1 under minst tolv månader för certifiering som överstyrman,
 - 2.1.2 under minst 36 månader för certifiering som befälhavare; denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som överstyrman,
 - 2.2 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/2 i STCW-koden för befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer.

Befälhavare och överstyrman på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000.

3. Varje befälhavare och överstyrman som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000 ska inneha ett behörighetsbevis.
4. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 4.1 för certifiering som överstyrman, uppfylla kraven för vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mera,
 - 4.2 för certifiering som befälhavare, uppfylla kraven på vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mera och ha godkänd sjötjänstgöring under minst 36 månader i denna befattning; denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som överstyrman,
 - 4.3 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/2 i STCW-koden för befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000.

Regel II/3

Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande befäl på bryggan och befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet under 500

Fartyg som inte används på kustnära resor

1. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 som inte används på kustnära resor ska inneha ett behörighetsbevis för fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer.
2. Varje befälhavare som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 som inte används på kustnära resor ska inneha ett behörighetsbevis för tjänstgöring som befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000.

Fartyg som används på kustnära resor

Vakthavande befäl på bryggan

3. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 och som används på kustnära resor ska inneha ett behörighetsbevis.
4. Alla som ansöker om ett certifikat som vakthavande befäl på bryggan på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 och som används på kustnära resor ska
 - 4.1 ha fyllt 18 år,

4.2 ha genomgått

4.2.1 specialutbildning, inbegripet en tillräcklig period av lämplig sjötjänstgöring så som medlemsstaten kräver, eller

4.2.2 godkänd sjötjänstgöring i däcksavdelning under minst 36 månader,

4.3 uppfylla de tillämpliga kraven enligt reglerna i kapitel IV, i förekommande fall, för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet,

4.4 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/3 i STCW-koden för vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet under 500 som används på kustnära resor,

4.5 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1 punkt 2, avsnitt A-VI/2, punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3, punkterna 1–4, och avsnitt A-VI/4, punkterna 1, 2 och 3, i STCW-koden.

Befälhavare

5. Varje befälhavare som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 och som används på kustnära resor ska inneha ett behörighetsbevis.

6. Alla som ansöker om ett certifikat som befälhavare på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 och som används på kustnära resor ska
 - 6.1 ha fyllt 20 år,
 - 6.2 ha godkänd sjötjänstgöring som vakthavande befäl på bryggan under minst tolv månader,
 - 6.3 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/3 i STCW-koden för befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet under 500 som används på kustnära resor,
 - 6.4 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1 punkt 2, avsnitt A-VI/2, punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3, punkterna 1–4, och avsnitt A-VI/4, punkterna 1, 2 och 3 i STCW-koden.

Undantag

7. Administrationen får, om den anser att ett fartygs storlek och förhållandena under dess resa är sådana att tillämpningen av samtliga krav i denna regel och i avsnitt A-II/3 i STCW-koden skulle vara orimlig eller ogenomförbar, i den omfattningen, undanta befälhavaren och vakthavande befäl på bryggan på ett sådant fartyg eller sådan klass av fartyg från några av kraven, med beaktande av säkerheten för alla fartyg som eventuellt trafikerar samma farvatten.

Regel II/4

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som deltar i vakthållning på bryggan

1. Manskap som deltar i vakthållning på bryggan på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer, förutom manskap under utbildning och manskap som under vakthållning har okvalificerade arbetsuppgifter, ska vara vederbörligt certifierade för att utföra sådana uppgifter.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 16 år,
 - 2.2 ha genomgått
 - 2.2.1 godkänd sjötjänstgöring, omfattande minst sex månaders utbildning och praktik, eller
 - 2.2.2 specialutbildning som äger rum antingen på land eller till sjöss och som innefattar en godkänd period av sjötjänstgöring under minst två månader,
 - 2.3 uppfylla den kompetensnorm som anges i A-II/4 i STCW-koden.
3. Den sjötjänstgöring, utbildning och praktik som föreskrivs i punkterna 2.2.1 och 2.2.2 ska utföras i förbindelse med vakthållning på bryggan och innefatta uppgifter utförda under direkt överinseende av befälhavaren, vakthavande befäl på bryggan eller behörigt manskap.

Regel II/5

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som matroser

1. Alla matroser som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet på 500 eller mer ska vara vederbörligt certifierade.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 18 år,
 - 2.2 uppfylla de obligatoriska minimikraven för certifiering av manskap som deltar i vakthållning på bryggan,
 - 2.3 som behörig att delta i vakthållning på bryggan ha godkänd sjötjänstgöring i däcksavdelningen under
 - 2.3.1 minst 18 månader, eller
 - 2.3.2 minst tolv månader och ha genomgått godkänd utbildning,
 - 2.4 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/5 i STCW-koden.
3. Alla medlemsstater ska jämföra de kompetensnormer som krävs för matroser för certifikat som utfärdas före den 1 januari 2012 med de normer som anges för certifikat i avsnitt AII/5 i STCW-koden, och ska avgöra om det är nödvändigt att kräva att denna personal uppdaterar sina kvalifikationer.

KAPITEL III

MASKINAVDELNINGEN

Regel III/1

Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande maskinbefäl i bemannade maskinrum eller maskinister utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum

1. Varje vakthavande maskinbefäl i bemannade maskinrum eller maskinbefäl med bestämda arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 18 år,

- 2.2 ha genomgått kombinerad utbildning i verkstad och godkänd sjötjänstgöring i minst tolv månader som del i ett godkänt utbildningsprogram som inbegriper utbildning ombord enligt kraven i avsnitt A-III/1 i STCW-koden och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal, eller på annat sätt genomgått kombinerad utbildning i verkstad och godkänd sjötjänstgöring i minst 36 månader varav minst 30 månader ska vara sjötjänstgöring i maskinavdelningen,
- 2.3 under den föreskrivna sjötjänstgöringen ha utfört vakthållningsuppgifter i maskinrummet under överinseende av maskinchefen eller behörigt maskinbefäl under minst sex månader,
- 2.4 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/1 i STCW-koden,
- 2.5 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1, punkt 2, avsnitt A-VI/2, punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3, punkterna 1–4, och avsnitt A-VI/4, punkterna 1, 2 och 3, i STCW-koden.

Regel III/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av maskinchefer och förste maskinister på fartyg vars framdrivningsmaskineri har en effekt av 3 000 kW eller mer

1. Varje maskinchef och förste maskinist på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 3 000 kW eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande maskinbefäl på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer och ha godkänd sjötjänstgöring för den befattningen:
 - 2.1.1 för certifiering som förste maskinist minst tolv månader som behörigt maskinbefäl,
 - 2.1.2 för certifiering som maskinchef minst 36 månader; denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som förste maskinist,
 - 2.2 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/2 i STCW-koden.

Regel III/3

Obligatoriska minimikrav för certifiering av maskinchefer och förste maskinister på fartyg vars framdrivningsmaskineri har en effekt mellan 750 och 3 000 kW

1. Varje maskinchef och förste maskinist på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt mellan 750 och 3 000 kW ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande maskinbefäl och
 - 2.1.1 för certifiering som förste maskinist, ha fullgjort minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring som maskinbefälsassistent, maskinist eller maskinbefäl,
 - 2.1.2 för certifiering som maskinchef, ha fullgjort minst 24 månaders godkänd sjötjänstgöring, av vilka minst tolv månader med behörighet att tjänstgöra som förste maskinist,

- 2.2 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/3 i STCW-koden.
3. Varje maskinbefäl med behörighet att tjänstgöra som förste maskinist på fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 3 000 kW eller mer får tjänstgöra som maskinchef på fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt under 3 000 kW, under förutsättning att detta bekräftas i certifikatet.

Regel III/4

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som deltar i vakthållning i bemannade maskinrum eller är utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum

1. Manskap som deltar i vakthållning i maskinrum eller är utsett att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer, förutom manskap under utbildning och manskap som under vakthållning har okvalificerade arbetsuppgifter, ska vara vederbörligen certifierade för att utföra sådana uppgifter.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 16 år,
 - 2.2 ha genomgått
 - 2.2.1 godkänd sjötjänstgöring, omfattande minst sex månaders utbildning och praktik, eller
 - 2.2.2 specialutbildning som äger rum antingen på land eller till sjöss och som innefattar en godkänd period av sjötjänstgöring under minst två månader,

- 2.3 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/4 i STCW-koden.
3. Den sjötjänstgöring, utbildning och praktik som föreskrivs i punkterna 2.2.1 och 2.2.2 ska utföras i förbindelse med vakthållning i maskinrum och innefatta arbetsuppgifter utförda under direkt överinseende av behörigt maskinbefäl eller behörigt manskap.

Regel III/5

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som motorman i bemannade maskinrum eller utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum

1. Allt manskap som motormän som tjänstgör på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska vara vederbörligen certifierade.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 18 år,
 - 2.2 uppfylla kraven för certifiering av manskap som deltar i vakthållning i bemannade maskinrum eller är utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum,
 - 2.3 med behörighet att tjänstgöra vid vakthållning i maskinrum ha fullgjort godkänd sjötjänstgöring i maskinavdelningen under
 - 2.3.1 minst tolv månader, eller
 - 2.3.2 minst sex månader och ha genomgått godkänd utbildning,

- 2.4 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/5 i STCW-koden.
3. Alla medlemsstater ska jämföra de kompetensnormer som krävs för manskap i maskinavdelningen för certifikat som utfärdas före den 1 januari 2012 med de normer som anges för certifikat i avsnitt A-III/5 i STCW-koden, och ska avgöra om det är nödvändigt att kräva att denna personal uppdaterar sina kvalifikationer.

Regel III/6

Obligatoriska minimikrav för certifiering av fartygseltekniker

1. Alla fartygseltekniker som tjänstgör på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 18 år,
 - 2.2 ha genomgått minst tolv månaders kombinerad utbildning i verkstad och godkänd sjötjänstgöring, varav minst sex månader ska vara sjötjänstgöring som en del i ett godkänt utbildningsprogram som uppfyller kraven i avsnitt A-III/6 i STCW-koden och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal, eller på annat sätt genomgått kombinerad utbildning i verkstad och godkänd sjötjänstgöring i minst 36 månader varav minst 30 månader ska vara sjötjänstgöring i maskinavdelningen,
 - 2.3 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/6 i STCW-koden,
 - 2.4 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1, punkt 2, avsnitt A-VI/2, punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3, punkterna 1–4, och avsnitt A-VI/4, punkterna 1, 2 och 3, i STCW-koden.

3. Alla medlemsstater ska jämföra de kompetensnormer som krävs för fartygseltekkniker för certifikat som utfärdas före den 1 januari 2012 med de normer som anges för certifikat i avsnitt A-III/6 i STCW-koden, och ska avgöra om det är nödvändigt att kräva att denna personal uppdaterar sina kvalifikationer.
4. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 kan en person med lämpliga kvalifikationer av medlemsstaten bedömas som behörig att utföra vissa funktioner i avsnitt A-III/6.

Regel III/7

Obligatoriska minimikrav för certifiering av fartygselektriker

1. Alla fartygselektriker som tjänstgör på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska vara vederbörligen certifierade.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 18 år,
 - 2.2 ha fullgjort godkänd sjötjänstgöring omfattande minst tolv månaders utbildning och praktik, eller
 - 2.3 ha fullgjort godkänd utbildning, innefattande en godkänd period av sjötjänstgöring under minst sex månader, eller
 - 2.4 ha kvalifikationer som uppfyller den tekniska kompetensen i tabell A-III/7 i STCW-koden och en godkänd period av sjötjänstgöring, som ska vara minst tre månader, och
 - 2.5 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/7 i STCW-koden.

3. Alla medlemsstater ska jämföra de kompetensnormer som krävdes för fartygselektriker för certifikat som utfärdats före den 1 januari 2012 med de normer som anges för certifikat i avsnitt A-III/7 i STCW-koden, och ska avgöra om det är nödvändigt att kräva att denna personal uppdaterar sina kvalifikationer.
4. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 kan en person med lämpliga kvalifikationer av medlemsstaten bedömas som behörig att utföra vissa funktioner i avsnitt A-III/7.

KAPITEL IV

RADIOKOMMUNIKATION OCH RADIOOPERATÖRER

Förklarande anmärkning

Obligatoriska bestämmelser avseende radiovakthållning finns fastställda i radioreglementet och i Solas 74, i dess ändrade lydelse. Bestämmelser om underhåll av radio finns fastställda i Solas 74, i dess ändrade lydelse, och i de riktlinjer som antagits av Internationella sjöfartsorganisationen.

Regel IV/1

Tillämpning

1. Förutom vad som föreskrivs i punkt 2, ska bestämmelserna i detta kapitel gälla för radiooperatörer på fartyg som omfattas av det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) som föreskrivs i Solas 74, i dess ändrade lydelse.
2. Radiooperatörer som tjänstgör på fartyg, som inte behöver uppfylla GMDSS-bestämmelserna i kapitel IV i Solas 74, är inte skyldiga att uppfylla kraven i detta kapitel. Radiooperatörer på dessa fartyg är dock skyldiga att följa radioreglementet. Medlemsstaterna ska säkerställa att de vederbörliga certifikaten, så som föreskrivs i radioreglementet, utfärdas för eller erkänns beträffande sådana radiooperatörer.

Regel IV/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av GMDSS-radiooperatörer

1. Varje person som ansvarar för eller utför radiokommunikationsuppgifter på ett fartyg som omfattas av GMDSS ska inneha ett vederbörligt certifikat gällande GMDSS, utfärdat eller erkänt av medlemsstaten i enlighet med bestämmelserna i radioreglementet.
2. Alla som ansöker om ett behörighetsbevis i enlighet med denna regel för tjänstgöring på ett fartyg, som enligt Solas 74, i dess ändrade lydelse, ska vara utrustat med en radioanläggning, ska dessutom
 - 2.1 ha fyllt 18 år,
 - 2.2 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-IV/2 i STCW-koden.

KAPITEL V

SÄRSKILDA UTBILDNINGSKRAV

FÖR PERSONAL PÅ VISSA TYPER AV FARTYG

Regel V/1-1

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl och manskap på olje- och kemikalietankfartyg

1. Befäl och manskap som tilldelats särskilda arbetsuppgifter och särskilt ansvar för last eller lastutrustning på olje- eller kemikalietankfartyg ska inneha ett certifikat om grundläggande utbildning för lasthantering på olje- eller kemikalietankfartyg.
2. Alla som ansöker om ett certifikat om grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg ska ha fullgjort den grundläggande utbildningen i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-VI/1 i STCW-koden och ska ha fullgjort
 - 2.1 minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på olje- eller kemikalietankfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-1, punkt 1, i STCW-koden, eller
 - 2.2 en godkänd grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-1, punkt 1, i STCW-koden.

3. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för lastning, lossning, omhändertagande i transit, hantering av last, tankrengöring och andra lastrelaterade uppgifter på oljetankfartyg ska inneha ett certifikat gällande avancerad utbildning för lastoperationer på oljetankfartyg.
4. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning för lastoperationer på oljetankfartyg ska
 - 4.1 uppfylla kraven för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg,
 - 4.2 som behörig för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg ha
 - 4.2.1 fullgjort minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på oljetankfartyg, eller
 - 4.2.2 minst en månads godkänd utbildning ombord på ett oljetankfartyg i en extra funktion som omfattar minst tre lastnings- och tre lossningsoperationer och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal med hänsyn till riktlinjerna i avsnitt B-V/1 i STCW-koden,
 - 4.3 ha fullgjort en godkänd avancerad utbildning för lasthantering på oljetankfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-1, punkt 2, i STCW-koden.

5. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för lastning, lossning, omhändertagande i transit, hantering av last, tankrengöring och andra lastrelaterade uppgifter på kemikalietankfartyg ska inneha ett certifikat gällande avancerad utbildning för lastoperationer på kemikalietankfartyg.
6. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning för lastoperationer på kemikalietankfartyg ska
 - 6.1 uppfylla kraven för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg,
 - 6.2 som behörig för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg ha
 - 6.2.1 fullgjort minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på kemikalietankfartyg, eller
 - 6.2.2 minst en månads utbildning ombord på ett kemikalietankfartyg i en extra funktion som omfattar minst tre lastnings- och tre lossningsoperationer och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal med hänsyn till riktlinjerna i avsnitt B-V/1 i STCW-koden,

- 6.3 ha fullgjort en godkänd avancerad utbildning för lasthantering på kemikalietankfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-1, punkt 3, i STCW-koden.
7. Medlemsstaterna ska tillse att certifikat om yrkeskunnande utfärdas till sjöfolk som är kvalificerade i enlighet med punkt 2, 4 eller 6, eller att ett befintligt behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande vederbörligen erkänns.

Regel V/1-2

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl och manskap på gastanfartyg

1. Befäl och manskap som tilldelats särskilda arbetsuppgifter och ansvar som har samband med last eller lastutrustning på gastanfartyg ska inneha ett certifikat om grundläggande utbildning för lastoperationer på gastanfartyg.
2. Alla som ansöker om ett certifikat för grundläggande utbildning för lastoperationer på gastanfartyg ska ha fullgjort den grundläggande utbildningen i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-VI/1 i STCW-koden och ska ha fullgjort
 - 2.1 minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på gastanfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-2, punkt 1, i STCW-koden, eller
 - 2.2 en godkänd grundläggande utbildning för lasthantering på gastanfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-2, punkt 1, i STCW-koden.
3. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för lastning, lossning, omhändertagande i transit, hantering av last, tankrengöring och andra lastrelaterade uppgifter på gastanfartyg ska inneha ett certifikat gällande avancerad utbildning för lastoperationer på gastanfartyg.

4. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning för lastoperationer på gastanfartyg ska
 - 4.1 uppfylla kraven för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på gastanfartyg,
 - 4.2 som behörig för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på gastanfartyg ha
 - 4.2.1 fullgjort minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på gastanfartyg, eller
 - 4.2.2 minst en månads godkänd utbildning ombord på ett gastanfartyg i en extra funktion som omfattar minst tre lastnings- och tre lossningsoperationer och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal med hänsyn till riktlinjerna i avsnitt B-V/1 i STCW-koden,
 - 4.3 ha fullgjort en godkänd avancerad utbildning för lasthantering på gastanfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-2, punkt 2, i STCW-koden.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att certifikat om yrkeskunnande utfärdas till sjöfolk som är kvalificerade i enlighet med punkt 2 eller 4 beroende på vad som är tillämpligt, eller att ett befintligt behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande vederbörligen erkänns.

Regel V/2

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl, manskap och annan personal på passagerarfartyg

1. Denna regel är tillämplig på befälhavare, befäl, manskap och annan personal som tjänstgör ombord på passagerarfartyg som används på internationella resor. Medlemsstaterna ska avgöra dessa bestämmelsers tillämplighet på personal som tjänstgör på passagerarfartyg som används på inrikes resor.
2. Innan de tilldelas arbetsuppgifter ombord ska alla personer som tjänstgör på passagerarfartyg uppfylla kraven i avsnitt A-VI/1, punkt 1, i STCW-koden.
3. Befälhavare, befäl, manskap och annan personal som tjänstgör ombord på passagerarfartyg ska fullgöra den utbildning och förtrogenhetsutbildning som krävs i punkterna 5–9 i enlighet med deras befattning, arbetsuppgifter och ansvar.
4. Befälhavare, befäl, manskap och annan personal för vilka det krävs utbildning enligt punkterna 7, 8 och 9 ska med högst fem års mellanrum genomgå lämplig repetitionsutbildning eller styrka att de har uppnått den föreskrivna kompetensnormen under de föregående fem åren.
5. Personal som tjänstgör ombord på passagerarfartyg ska fullgöra utbildning för att bli förtrogen med nödsituationer som är lämplig för den befattning de ska inneha, de uppgifter som de ska utföra och det ansvar de åläggs såsom anges i avsnitt A-V/2, punkt 1, i STCW-koden.

6. Personal som direkt betjänar passagerare i passagerarutrymmen ombord på passagerarfartyg ska genomgå den säkerhetsutbildning som anges i avsnitt A-V/2, punkt 2, i STCW-koden.
7. Befälhavare, befäl och manskap som är behöriga enligt kapitlen II, III och VII i denna bilaga och annan personal som enligt mönstringslistan ansvarar för passagerarnas säkerhet i nödsituationer ombord på passagerarfartyg ska fullgöra godkänd utbildning i hantering av folkmassor på passagerarfartyg så som anges i avsnitt A-V/2, punkt 3, i STCW-koden.
8. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person som enligt mönstringslistan ansvarar för passagerarnas säkerhet i nödsituationer ombord på passagerarfartyg ska fullgöra godkänd utbildning i krishantering och mänskligt beteende så som anges i avsnitt A-V/2, punkt 4, i STCW-koden.
9. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person som tilldelats direkt ansvar för passagerares ombord- och landstigning, lastning, lossning eller säkring av last, eller stängning av skrovöppningar ombord på roropassagerarfartyg ska fullgöra godkänd utbildning i passagerarsäkerhet, lastsäkerhet och skrovhållfasthet så som anges i avsnitt A-V/2, punkt 5, i STCW-koden.
10. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett skriftligt intyg på den utbildning som genomgått utfärdas för varje person som befins vara behörig enligt punkterna 6–9.

Regel V/3

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl, manskap och annan personal på fartyg som omfattas av IGF-koden

1. Denna regel är tillämplig på befälhavare, befäl, manskap och annan personal som tjänstgör ombord på fartyg som omfattas av IGF-koden.
2. Innan sjöfolk tilldelas arbetsuppgifter ombord på fartyg som omfattas av IGF-koden, ska de ha genomgått den utbildning som krävs i punkterna 4–9 i enlighet med deras befattning, arbetsuppgifter och ansvar.
3. Allt sjöfolk som tjänstgör på fartyg som omfattas av IGF-koden ska, innan de tilldelas arbetsuppgifter ombord, få lämplig fartygs- och utrustningsspecifik förtrogenhetsutbildning såsom anges i artikel 15.1 d i detta direktiv.
4. Sjöfolk som ansvarar för särskilda uppgifter som rör säkerhet med anknytning till omhändertagande och användning av, eller åtgärder vid nödsituationer med avseende på, bränslet ombord på fartyg som omfattas av IGF-koden ska inneha ett certifikat om grundläggande utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden.
5. Alla som ansöker om ett certifikat om grundläggande utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden ska ha fullgjort den grundläggande utbildningen i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-V/3, punkt 1, i STCW-koden.

6. Sjöfolk som ansvarar för särskilda uppgifter som rör säkerhet med anknytning till omhändertagande och användning av, eller åtgärder vid nödsituationer med avseende på, bränslet ombord på fartyg som omfattas av IGF-koden och som är kvalificerade och har certifierats i enlighet med regel V/1-2, punkterna 2 och 5, eller regel V/1-2, punkterna 4 och 5, om gastanfartyg, ska anses ha uppfyllt de krav som anges i avsnitt A-V/3, punkt 1, i STCW-koden om grundläggande utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden.
7. Befälhavare, maskinbefäl och varje person med direkt ansvar för omhändertagande och användning av bränslen och bränslesystem på fartyg som omfattas av IGF-koden ska inneha ett certifikat för avancerad utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden.
8. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden ska, medan de innehar det certifikat om yrkeskunnande som beskrivs i punkt 4, ha
 - 8.1 fullgjort en godkänd avancerad utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden och uppfyllt den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/3, punkt 2, i STCW-koden,
 - 8.2 fullgjort minst en månad godkänd sjötjänstgöring som inkluderar minst tre bunkringsförfaranden ombord på fartyg som omfattas av IGF-koden. Två av de tre bunkringsförfarandena får ersättas av godkänd simulatorutbildning om bunkringsförfaranden som del av utbildningen i punkt 8.1.

9. Befälhavare, maskinbefäl och varje person med direkt ansvar för omhändertagande och användning av bränslen på fartyg som omfattas av IGF-koden och som är kvalificerade och har certifierats i enlighet med avsnitt A-V/1-2, punkt 2, i STCW-koden för tjänstgöring på gastankfartyg ska anses ha uppfyllt de krav som anges i avsnitt A-V/3, punkt 2, i STCW-koden om avancerad utbildning för fartyg som omfattas av IGF-koden, under förutsättning att de även
- 9.1 uppfyller kraven i punkt 6,
 - 9.2 uppfyller bunkringskraven i punkt 8.2 eller har deltagit i ledningen av tre lastoperationer ombord på ett gastankfartyg,
 - 9.3 genomfört en sjötjänstgöring på tre månader under de föregående fem åren ombord på
 - 9.3.1 fartyg som omfattas av IGF-koden,
 - 9.3.2 tankfartyg som transporterar bränslen som omfattas av IGF-koden, eller
 - 9.3.3 fartyg som använder gas eller bränsle med låg flampunkt som bränsle.

10. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas till sjöfolk som är kvalificerade i enlighet med punkt 4 eller 7, beroende på vad som är tillämpligt.
11. Sjöfolk som innehar certifikat om yrkeskunnande enligt punkt 4 eller 7 ska med högst fem års mellanrum genomgå lämplig repetitionsutbildning eller styrka att de har uppnått den föreskrivna kompetensnormen under de föregående fem åren.

Regel V/4

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare och däcksbefäl på fartyg som trafikerar polarvatten

1. Befälhavare, överstyrmän och vakthavande befäl på bryggan på fartyg som trafikerar polarvatten ska inneha ett certifikat om grundläggande utbildning för fartyg som trafikerar polarvatten i enlighet med polarkoden.
2. Alla som ansöker om ett certifikat om grundläggande utbildning för fartyg som trafikerar polarvatten ska ha genomgått godkänd grundutbildning för fartyg som trafikerar polarvatten och ska uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/4, punkt 1, i STCW-koden.
3. Befälhavare och överstyrmän på fartyg som trafikerar polarvatten ska inneha ett certifikat om grundläggande utbildning för fartyg som trafikerar polarvatten i enlighet med polarkoden.
4. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning på fartyg som trafikerar polarvatten ska
 - 4.1 uppfylla kraven för certifiering gällande grundläggande utbildning för fartyg i polarvatten,
 - 4.2 ha fullgjort minst två månaders godkänd sjötjänstgöring på däcksavdelningen, på ledningsnivå eller i form av vakthållningsuppgifter på driftsnivå, i polarvatten eller annan motsvarande godkänd sjötjänstgöring,

- 4.3 ha fullgjort en godkänd avancerad utbildning för fartyg som trafikerar polarvatten och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/4, punkt 2, i STCW-koden.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas till sjöfolk som är kvalificerade i enlighet med punkt 2 eller 4, beroende på vad som är tillämpligt.

KAPITEL VI

FUNKTIONER AVSEENDE NÖDSITUATIONER, ARBETARSKYDD, SJÖFARTSSKYDD, MEDICINSK VÅRD OCH ÖVERLEVNAD

Regel VI/1

Obligatoriska minimikrav om förtrogenhet med säkerhet, grundläggande utbildning och instruktion för allt sjöfolk

1. Sjöfolk ska få förtrogenhet och grundläggande utbildning eller instruktion i enlighet med avsnitt A-VI/1 i STCW-koden och ska uppfylla den tillämpliga kompetensnorm som anges däri.
2. Om grundläggande utbildning inte ingår i kvalifikationerna för certifikatet som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har genomgått den grundläggande utbildningen.

Regel VI/2

Obligatoriska minimikrav för utfärdande av certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster, beredskapsbåtar och snabba beredskapsbåtar

1. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och andra beredskapsbåtar än snabba beredskapsbåtar ska
 - 1.1 ha fyllt 18 år,
 - 1.2 ha minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring eller ha deltagit i en godkänd utbildning och ha minst sex månaders godkänd sjötjänstgöring,
 - 1.3 uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar som anges i avsnitt A-VI/2, punkterna 1–4, i STCW-koden.

2. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande avseende snabba beredskapsbåtar ska
 - 2.1 inneha ett certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och andra beredskapsbåtar än snabba beredskapsbåtar,
 - 2.2 ha deltagit i en godkänd utbildning,
 - 2.3 uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande avseende snabba beredskapsbåtar som anges i avsnitt A-VI/2, punkterna 7–10, i STCW-koden.

Regel VI/3

Obligatoriska minimikrav för utbildning i avancerad brandbekämpning

1. Sjöfolk med uppgift att leda brandbekämpningsaktioner ska framgångsrikt ha genomgått avancerad utbildning i brandbekämpningstekniker med särskild tonvikt på organisation, taktik och ledning i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-VI/3, punkterna 1–4, i STCW-koden och uppfylla den däri angivna kompetensnormen.
2. Om utbildning i avancerad brandbekämpning inte ingår i kvalifikationerna för certifikatet som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har deltagit i utbildning i avancerad brandbekämpning.

Regel VI/4

Obligatoriska minimikrav beträffande medicinsk första hjälp och medicinsk vård

1. Sjöfolk med uppgift att ge medicinsk första hjälp ombord på fartyg ska uppfylla den kompetensnorm för medicinsk första hjälp som anges i avsnitt A-VI/4, punkterna 1, 2 och 3, i STCW-koden.
2. Sjöfolk med uppgift att ansvara för medicinsk vård ombord på fartyg ska uppfylla den kompetensnorm för medicinsk vård som anges i avsnitt A-VI/4, punkterna 4, 5 och 6, i STCW-koden.
3. Om utbildning i medicinsk första hjälp eller medicinsk vård inte ingår i kvalifikationerna för certifikatet som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har deltagit i utbildning i medicinsk första hjälp eller medicinsk vård.

Regel VI/5

Obligatoriska minimikrav för utfärdande av certifikat om yrkeskunnande för skyddschefer

1. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande för skyddschefer ska
 - 1.1 ha fullgjort godkänd sjötjänstgöring på minst tolv månader eller ha lämplig sjötjänstgöring och kunskap om fartygsdrift,
 - 1.2 uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande som skyddschef som anges i avsnitt A-VI/5, punkterna 1–4, i STCW-koden.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla personer som anses behöriga enligt bestämmelserna i denna regel får utfärdat ett certifikat om yrkeskunnande.

Regel VI/6

Obligatoriska minimikrav för sjöfartsskyddsrelaterad utbildning och instruktion för allt sjöfolk

1. Sjöfolk ska få sjöfartsskyddsrelaterad förtrogenhet, och utbildning eller instruktion om skyddsmedvetenhet i enlighet med avsnitt A-VI/6, punkterna 1–4, i STCW-koden och ska uppfylla den tillämpliga kompetensnorm som anges däri.
2. Om skyddsmedvetande inte ingår i kvalifikationerna för det certifikat som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har genomgått utbildning i skyddsmedvetenhet.

Sjöfolk som tilldelats sjöfartsskyddsuppgifter

3. Sjöfolk som utsetts att utföra särskilda sjöfartsskyddsuppgifter ska uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/6 punkterna 6, 7 och 8, i STCW-koden.
4. Om utbildning i särskilda sjöfartsskyddsuppgifter inte ingår i kvalifikationerna för certifikatet som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har deltagit i utbildning för särskilda sjöfartsskyddsuppgifter.

KAPITEL VII

ALTERNATIV CERTIFIERING

Regel VII/1

Utfärdande av alternativa certifikat

1. Utan hinder av de krav för certifiering som fastställs i kapitlen II och III i denna bilaga får medlemsstaterna välja att utfärda eller bemyndiga utfärdandet av andra certifikat än dem som avses i reglerna i dessa kapitel, under förutsättning att
 - 1.1 de härtill hörande funktioner och ansvarsnivåer som ska anges i certifikaten och intygen om erkännande väljs bland och är identiska med dem som anges i avsnitten A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-II/5, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, A-III/5 och A-IV/2 i STCW-koden,
 - 1.2 de sökande har genomgått godkänd utbildning och uppfyller de krav som anges för de kompetensnormer som föreskrivs i de tillämpliga avsnitten i STCW-koden och som fastställs i avsnitt A-VII/1 i den koden för de funktioner och nivåer som ska anges i certifikaten och i intygen om erkännande,

- 1.3 de sökande har genomfört godkänd sjötjänstgöring som är relevant för de funktioner och nivåer som ska anges i certifikatet. Minimitiden för sjötjänstgöringen ska motsvara den tid för sjötjänstgöring som föreskrivs i kapitlen II och III i denna bilaga. Minimitiden för sjötjänstgöringen får dock inte vara kortare än vad som föreskrivs i avsnitt A-VII/2 i STCW-koden,
 - 1.4 de som ansöker om certifiering och som ska ha navigeringsfunktionen på operativ nivå ska uppfylla de tillämpliga kraven i reglerna i kapitel IV, i förekommande fall, för bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet,
 - 1.5 certifikaten utfärdas i enlighet med kraven i artikel 4 i detta direktiv och bestämmelserna i kapitel VII i STCW-koden.
2. Inget certifikat får utfärdas i enlighet med detta kapitel om inte medlemsstaten till kommissionen har överlämnat den information som krävs enligt STCW-konventionen.

Regel VII/2

Certifiering av sjöfolk

Allt sjöfolk som har någon funktion eller grupp av funktioner som anges i tablåerna A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4 eller A-II/5 i kapitel II eller i tablåerna A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 eller A-III/5 i kapitel III eller A-IV/2 i kapitel IV i STCW-koden ska inneha ett behörighetsbevis eller ett certifikat om yrkeskunnande, beroende på vad som är tillämpligt.

Regel VII/3

Principer för utfärdande av alternativa certifikat

1. En medlemsstat som väljer att utfärda eller bemyndiga utfärdandet av alternativa certifikat ska se till att följande principer iakttas:
 - 1.1 Inget alternativt certifieringssystem får genomföras om det inte säkerställer åtminstone en likvärdig grad av säkerhet till sjöss och förhindrande av föroreningar som den som föreskrivs i de andra kapitlen.
 - 1.2 Alla arrangemang för alternativ certifiering enligt detta kapitel ska se till att de certifikat som utfärdats på alternativt sätt är utbytbara mot sådana som utfärdas i enlighet med de övriga kapitlen.
2. Utbytarhetsprincipen i punkt 1 ska säkerställa att
 - 2.1 sjöfolk som är certifierade enligt bestämmelserna i kapitlen II och/eller III och de som är certifierade enligt kapitel VII kan tjänstgöra på fartyg som tillämpar antingen traditionella eller andra organisationsformer ombord,
 - 2.2 sjöfolk inte utbildas för särskilda organisationsformer ombord som inskränker deras förmåga att utöva sina färdigheter på annat håll.

3. Följande principer ska beaktas vid utfärdande av certifikat enligt detta kapitel:
 - 3.1 Alternativa certifikat får inte utfärdas för att
 - 3.1.1 minska antalet besättningsmedlemmar ombord,
 - 3.1.2 sänka yrkets oväld eller ”avkvalificera” sjöfolk, eller
 - 3.1.3 motivera att en enda certifikatsinnehavare tilldelas kombinerade arbetsuppgifter som ska utföras av vakthavande befäl i maskin och på bryggan under en och samma vakt,
 - 3.2 den person som för befålet ska betecknas som befälhavare, och befälhavarens och övrigas rättsliga ställning och auktoritet får inte påverkas negativt av genomförandet av något arrangemang för alternativ certifiering.
 4. Principerna i punkterna 1 och 2 ska säkerställa att befålets kompetens upprätthålls såväl på bryggan som i maskin.
-

BILAGA II

KRITERIER FÖR ERKÄNNANDE AV TREDJELÄNDER SOM HAR UTFÄRDAT ETT CERTIFIKAT ELLER PÅ VARS VÄGNAR ETT CERTIFIKAT HAR UTFÄRDATS, SOM AVSES I ARTIKEL 20.2

1. Det berörda tredjelandet måste vara en part i STCW-konventionen.
2. IMO:s sjösäkerhetskommitté ska ha intygat att det berörda tredjelandet till fullo har genomfört bestämmelserna i STCW-konventionen.
3. Kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån och eventuellt med deltagande av berörda medlemsstater, har bekräftat, genom en utvärdering av den parten, eventuellt inbegripet inspektion av inrättningar och förfaranden, att kraven i STCW-konventionen när det gäller kompetensnorm, utbildning och certifiering och kvalitetsnormer till fullo uppfylls.

4. Medlemsstaten är i färd att sluta en överenskommelse med det berörda tredjelandet om att omedelbar underrättelse kommer att lämnas om alla väsentliga förändringar beträffande arrangemangen för utbildning och certifiering som föreskrivs i enlighet med STCW-konventionen.
 5. Medlemsstaten måste ha infört åtgärder för att säkerställa att sjöfolk som lämnar in certifikat för erkännande, vilka avser funktioner på ledningsnivå, har tillräcklig kunskap om de avsnitt av medlemsstatens sjölagstiftning som berör de funktioner som de tillåts att utöva.
 6. Om en medlemsstat vill komplettera bedömningen av ett tredjelands efterlevnad av bestämmelserna genom att utvärdera vissa maritima utbildningsinstitut ska den tillämpa bestämmelserna i avsnitt A-I/6 i STCW-koden.
-

BILAGA III

TYP AV INFORMATION SOM SKA LÄMNAS TILL KOMMISSIONEN FÖR STATISTISKA ÄNDAMÅL

1. När det hänvisas till denna bilaga ska följande information, som anges i avsnitt A-I/2, punkt 9, i STCW-koden för alla behörighetsbevis och intyg om utfärdanden och för alla intyg om erkännande av behörighetsbevis som utfärdats av andra länder tillhandahållas och när den är försedd med en asterisk (*) ska den vara i avidentifierad form, i enlighet med vad som krävs i artikel 27.3 i detta direktiv.

Behörighetsbevis/Intyg om utfärdande av sådant:

- Ombordanställds identitet, om den är tillgänglig(*).
- Ombordanställds namn(*).
- Ombordanställds födelsedatum.
- Ombordanställds nationalitet.
- Ombordanställds kön.
- Behörighetsbevisets nummer(*).
- Numret på intyget om utfärdandet av beviset(*).
- Kompetens.
- Datum för utfärdande eller senaste datum för förlängning av dokumentet.

- Utgångsdatum.
- Status.
- Begränsningar.

Intyg om erkännande av behörighetsbevis som har utfärdats av andra länder:

- Ombordanställds identitet, om den är tillgänglig(*).
- Ombordanställds namn(*).
- Ombordanställds födelsedatum.
- Ombordanställds nationalitet.
- Ombordanställds kön.
- Landet som utfärdade det ursprungliga behörighetsbeviset.
- Numret på det ursprungliga behörighetsbeviset(*).
- Numret på intyget om erkännandet av behörighetsbevis som har utfärdats av andra länder(*).
- Kompetens.
- Datum för utfärdande eller senaste datum för förlängning av dokumentet.
- Utgångsdatum.

- Status.
- Begränsningar.

2. Medlemsstaterna får på frivillig basis tillhandahålla information om de certifikat om yrkeskunnande som utfärdats till manskap i enlighet med kapitlen II, III och VII i bilagan till STCW-konventionen, av följande slag:

- Ombordanställds identitet, om den är tillgänglig(*).
 - Ombordanställds namn(*).
 - Ombordanställds födelsedatum.
 - Ombordanställds nationalitet.
 - Ombordanställds kön.
 - Numret på certifikatet om yrkeskunnande(*).
 - Kompetens.
 - Datum för utfärdande eller senaste datum för förlängning av dokumentet.
 - Utgångsdatum.
 - Status.
-

BILAGA IV

Del A

Upphävt direktiv och en förteckning över ändringar av detta
(som det hänvisas till i artikel 34)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG
(EUT L 323, 3.12.2008, s. 33)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/35/EU
(EUT L 343, 14.12.2012, s. 78)

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1159 endast artikel 1 och bilagan
(EUT L 188, 12.7.2019, s. 94)

Del B

Tidsfrister för införlivande med nationell rätt

(som det hänvisas till i artikel 34)

Direktiv	Tidsgräns för införlivande
2012/35/EU	4 juli 2014, med undantag för artikel 1.5 4 januari 2015 vad gäller artikel 1.5
(EU) 2019/1159	2 augusti 2021

BILAGA V

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 2008/106/EG	Detta direktiv
Artikel 1, inledning	Artikel 2, inledning
Artikel 1, leden 1–26	Artikel 2, leden 1–26
Artikel 1, led 28	Artikel 2, led 27
Artikel 1, led 29	Artikel 2, led 28
Artikel 1, led 30	Artikel 2, led 29
Artikel 1, led 31	Artikel 2, led 30
Artikel 1, led 32	Artikel 2, led 31
Artikel 1, led 33	Artikel 2, led 32
Artikel 1, led 34	Artikel 2, led 33
Artikel 1, led 35	Artikel 2, led 34
Artikel 1, led 36	Artikel 2, led 35
Artikel 1, led 37	Artikel 2, led 36
Artikel 1, led 38	Artikel 2, led 37
Artikel 1, led 39	Artikel 2, led 38
Artikel 1, led 40	Artikel 2, led 39
Artikel 1, led 41	Artikel 2, led 40
Artikel 1, led 42	Artikel 2, led 41
Artikel 1, led 43	Artikel 2, led 42
Artikel 1, led 44	Artikel 2, led 43
Artikel 1, led 45	Artikel 2, led 44
Artikel 1, led 46	Artikel 2, led 45
Artiklarna 2 och 3	Artiklarna 1 och 3

Direktiv 2008/106/EG	Detta direktiv
Artikel 5.1, 5.2 och 5.3	Artikel 4.1, 4.2 och 4.3
Artikel 5.3a	Artikel 4.4
Artikel 5.4	Artikel 4.5
Artikel 5.5	Artikel 4.6
Artikel 5.6	Artikel 4.7
Artikel 5.7	Artikel 4.8
Artikel 5.8	Artikel 4.9
Artikel 5.9	Artikel 4.10
Artikel 5.10	Artikel 4.11
Artikel 5.11	Artikel 4.12
Artikel 5.12	Artikel 4.13
Artikel 5.13	Artikel 4.14
Artikel 5a	Artikel 5
Artikel 5b	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7.1	Artikel 8.1
Artikel 7.1a	Artikel 8.2
Artikel 7.2	Artikel 8.3
Artikel 7.3	Artikel 8.4
Artikel 7.3a	Artikel 8.5
Artikel 7.3b	Artikel 8.6
Artikel 7.4	Artikel 8.7
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12

Direktiv 2008/106/EG	Detta direktiv
Artikel 12.1	Artikel 13.1
Artikel 12.2	Artikel 13.2
Artikel 12.2a	Artikel 13.3
Artikel 12.2b	Artikel 13.4
Artikel 12.3	Artikel 13.5
Artikel 12.3a	Artikel 13.6
Artikel 12.4	Artikel 13.7
Artikel 12.5	Artikel 13.8
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
Artikel 19	Artikel 20
Artikel 20	Artikel 21
Artikel 21	Artikel 22
Artikel 22	Artikel 23
Artikel 23	Artikel 24
Artikel 24	Artikel 25
Artikel 25	Artikel 26
Artikel 25a	Artikel 27
Artikel 26	Artikel 28
Artikel 27	Artikel 29
Artikel 27a	Artikel 30
Artikel 28.1	Artikel 31.1

Direktiv 2008/106/EG	Detta direktiv
Artikel 28.2 första meningen	Artikel 31.2 första stycket
Artikel 28.2 andra meningen	Artikel 31.2 andra stycket
Artikel 29	Artikel 32
Artikel 30	–
Artikel 31	Artikel 33
Artikel 32	Artikel 34
–	Artikel 35
Artikel 34	Artikel 36
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
Bilaga III	Bilaga IV
Bilaga IV	Bilaga V
Bilaga V	Bilaga III